

Notbok och textsamling erhöill jag någon gång på 70-talet av Allan Holmgren Hurva som ropat in materialet på en auktion. Efterforskningar visade att det tillhört Karl Martin Dahlström, född 12/11 1887 i Annelöv. Hustrun Gerda f. Bergström var född 3/2 1896 i Caroli, Malmö.

Se i övrigt minnesruna.

Därutöver kan tilläggas att CMD tydligen var intresserad av sång och musik, och upptecknade under många år texter och melodier. CMD avled 19/12 69 och Gerda 25/1 73.

Notboken innehåller mycket enkla arrangemang, men en rikt varierad repertoar. Det bör vara lämpligt att upprätta ett register. Det finns mycket att hämta av udda visor och folkliga melodier.

LKJ

LKJ

Efter studier av 74 i praktik i och Malmö. Han i Bröderna, vars an var tills upphörde 1905 sedan. Han blev valdförande i länets be- och ma- urhandlar- förbundets ges köpman-

ett urval ur tidningar och tidskrifter 1968. Hennes närmaste är syskon.

— Förra tobaksarbetare. Karl Martin Dahlström, Malmö, har avlidit i en ålder av 82 år. Han var född i Annelöv. I Kävlinge gick han i cigarr-nakarelära och 1905 kom han till Malmö, där han arbetade på olika fabriker. Efter några år i Stockholm återvände han till Malmö, anställdes på Tobaksmonopolet 1915 och tjänstgjorde där till 1949, då han pensionerades. Han har varit bl.a. upp- bördsmän i tobaksarbetarnas fack- förening. Hans närmaste är maken Gerda.

agande es och

ORS

— Kyrkoherde Carl William Ekholm, Tidaholm, har avlidit i en ålder av 78 år.

rer. H arkivet

— Sjö

Ake

—

Chr

—

Rob

Mjällb

—

Gum

— S

din

krona.

—

Dä v

— Sjö

Relt

— S

der

—

Kr o

X IDAS KLAGAN. För en kvinnoröst.
Sångnoter å sid.

23.

Dublett

Sköna yngling på vägen
Säg hvi suckar du än?
Blickar sorgsen i hågen
Kanske mot dig en vän.

Ensam, glömd och förskjuten
står jag här vid en strand
Men fast rösten är bruten
räcker jag dig min hand

Glad vid gullharpans toner
anden svävar till dig.
När från varmare soner
själv du tänker på mig?

När jag strängarna stämmer
Då är tanken hos dig
Men det likväl mig grämjer
Sången hörs ej till dig.

Säg när kommer du åter
dyre saknade vän
Du ser ej hur jag gråter.
Tröstar älsklingen än?

O, när får jag dig trycka
till mitt längtande bröst?
Du min sällhet och lycka
Hör du min klagande röst.

.....

Sjömannens avsked.

Sångnoter sidan 107.

O, farväl Sveriges skogar och fjäll
O, farväl o farväl o farväl
Nu jag lämnar det land där jag är född
ut på sjön att förtjäna mitt bröd.

Jag far ur på det stormande hav
Där jag kanske en gång finna skall min grav.
Den skall ej prydas med blommorna de små,
ej mitt namn skall på gravens minne stå.

O, farväl föräldrar syskon så kär
Ni bör alls inte sörja för mig här
Kasten sorgerna bort med bästa vind.
Låt ej tårarna rulla på kind.

O farväl du min älskade vän
Herren skaffe dig en annan igen
som ditt hjärta är värdig till att få
Jag skall aldrig mer i vägen för dig gå.

.....

97: stora bohm

Det var en gång jag valde mig en vän
den jag tänkt älska näst Gud i himmelen
Jag reste bort på några månaders tid,
men kom igen det var vid juletid.

Det första som jag tänkte göra då,
det var att till den lilla vännen gå
för att få trycka hennes ljuva kind
som har så ofta vilat intill min.

Men när jag kom till lilla vännen min
då satt hon där bedrövd i sitt sinn'
Ett litet barn hon uppå armen höll
och tårarna från hennes kinder föll.

Jag hälsade: Godafton min Kristin
här ser du åter lilla vännen din.
Vad är det för ett barn du har hos dig?
O, flicka var uppriktig svara mig.

Hon svara ej hon endast föll i gråt.
O, Gustav du vill måste skiljas åt.
För jag otrogen har varit emot dig,
Men Gustav du får väl förlåta mig.

Vart skall man då en liten vän sig få?
Till vilken man i kvällens stund kan gå?
Till vilken man kan fatta kärlek till
och sen för övrigt uppriktig vara vill.

Har någon lust att veta vem det var
som denna visan en gång diktat har
Det har en sjöman, Gustav var hans namn
~~som led ett skeppsbrott i en flickas famn.~~

.....
SJÖMANSÄNKAN. sångnoter sidan ✓ 82.

Min man han var en sjöman, han var min man och vän
Han plöjde havets böljor, kommer aldrig mer igen
Tralla la la la la tralla la la la la Hurra.

För en sjöman vill jag leva för en sjöman vill jag dö,
Ty han sitt liv får våga på både hav och sjö
Trall la la la la la, Trall la la la la la Hurra.

Det värsta som mig grämjer det är när barnen små,
De ropa Kära mamma: Var är vår pappa då?
Tralla la la la la, trall la la la la la Hurra.

Nu vilar han i graven, i graven mörk och kall.
Vi få ej se honom åter förrn vi alla samlas skall.
Tralla la la la la, Tralla la la la la Hurra.

Men hör ni flickor alla ett råd jag nu er ger
Tag ej nån sjömansgosse då drabbas sorgen er.
Tralla la la la la, tralla la la la la Hurra.

Nu slutar jag min visa, nu ändrar jag min sång
Med sorg och kval och strider blir tiden allt för lång.
Tralla la la la la, tralla la la la la Hurra.

Har någon lust att veta vem visan diktat har.
Det har en sjömansänka med sina fem små barn.
Tralla la la la la Tralla la la la la Hurra.

.....

TEXT TILL NÅGRA AV JEPPE JEPPESENS VISOR.

DRÄNGEN S. W. S. A. Visan fullständigare å annat ark.
Not 63 i stora boken

Här är sorger så många och så långa
 för en unger och stackars bonadräng. *Ämn sid 60-2*
 Han får dra med bördorna så tånga
 hela dagen på åker och på äng.
 Men blott han får te gräbban sin på lördakvällen gå
 e han lia jäklit gladeli ändå.

Ja han en fästemo och den som heter Karna
 Den ja givit psalmebok och ring.
 Ja e jädrit så gla för att ja han na
 för hon e så rosenrö och tring.
 Och när ja får te Karna min om lördakvällen gå
 e ja lia jäklit gladeli ändå.

Och när ja skall te himmelen fara
 och får sluta mitt jordiska slit.
 Uti himmelen där vill ja icke vara
 om ja inte får min Karna me mej dit.
 Men får ja där te Karna min om lördakvällen gå
 e ja lia jäklit gladeli ändå.

.....

XVISAN OM AMALIA. *Dubbelt sid 9*

Sjöngs och dansadea med en docka. *Noter sid 8 i stora boken*

Här ser ni Mali och här ser ni mej.
 Inte en stilier gräbba så sej.
 Vi reste te staden frå middan å maden
 Te Tivoli vi kom för att svänga litt om.

O, du Amalia kom kom kom.
 Så ska vi dansa runtenom.
 Så ska du få vad du bad mej om.
 Men först en sväng i Tivoli om.

Amalia hon e bliven rent galen i da
 med de grannaste kararna drar hon åsta.
 Ja ni kan väl tänka att ja vill mej dränka
 i famn på en ann som e lia så grann.

Ou du Amalia väck väck väck
 med dina skinkor och späck späck späck.
 Nu kan du dansa var f.n du vill
 men vill du så tar vi en polka till.

Men nu har ja jäklit så svårt må ni tro
 få Amalia frå Tivoli för där vill hon bo.
 Ja bjuder nu ederegh eder bereder
 på bröllop ånej för Amali å mej.

Tjo du Amalia kom kom kom
 så ska vi dansa runtenom.
 Hela mitt hjärta å hälva min själ
 de ska du få för du dansar så väl.

.....

Långt för hälsike hän uti Malmöhuslän
i en socken som heter Tomelilla
ble ja fostrader opp, ja min liv å min kropp
de va där ja bekant ble me Nilla.

Ännu i denna da har ja tydligt ett minge
Hur som att ja mej kände så gla i mitt singe
när ja för första gången fick blia på hinge
Hopp fadde ridde rallan lej tjo fadderej.

Å ja sa na så här: Jösses va du e kär.
Du e den grannaste gräbban i Skåne.
Å så kösste ja na å då sa hon så här.
De va bra tack ska du ha för låne.

Evig tro å kärlek vi svor nu varandra
när vid varandras sida vi gladeligt vandra
å hon mej lofte att ente bry sej om andra
Hopp fadde ridde rallan lej tjo fadderej.

Sicken sablarnas tös, tänk sån räljer tös
hon ble kär uti kyrkherrens Pelle
Därför reste ja hit för att söka me flit
att få tag i en annan i ställe.

Därför så granna töser begagna nu tiden
ni ska tro att Jeppe Jeppsen e ente så vriden
Å den som får mej får te på köpet en liden
Hopp fadde ridde rallan lej tjo fadderej.

.....

KÄRLEKSLÅGAN. *sid 102 i stora boken*

Att vara kär det är en jäkla låga (envis låga)
som flammar opp, det vet nog en och var,
Ty tungt det känns, ja mången gång en plåga,
men roligt när man flickors hjärtan tar.
För Lottas hjärta bråka
en kväll vi gick och språka.
Vi språkade om kärlek hopp och tro
och så min arm om Lottas liv ja slo.

Vi gick till dans ner hos Per Ols i hagen
Vi dansade av gamman lust och fröjd
Av Lottas blick jag genast blev betagen.
En kyss på mun var lågans högsta höjd.
Men Lotta ville hämnas.
Hon skrek: Du skulle skämmas.
Den kyss du tog tillbaks du strax skall ge.
Min låga slocknar annars ett tu tre.

Nu e ja gift allt med min lilla Charlott.
Vi har en ko och så en liden gris.
En pys hon fick en liden tid i förskott.
Ja tycker själv hän liknar mej presis.

Men jäklar i den låga (envis är den låga)
som mej alltjämt vill plåga.
Nu varje da vid vaggan sjunger ja:
Du sällskap får kanske en vacker da.

.....

5
X LILJAN . Visa från 1890-talet. X

Uti dalens famn Sångnoter sidan 163 i stora boken.
i den lugna hamn
växte liljan så dejlig och skön
skild från världsbullrets larm
smekt av vårsol så varm
stod hon där i sin vårmantel grön.

Skön den liljan är.
Skön den dräkt hon bär
på den plats hon av Skaparen fick.
Ingen ovän hon hör.
Ingen sorg henne stör.
Hennes lovsång mot himmelen gick.

Örnen svingar sig
på en luftig stig
fick se liljan i undangömd dal.
Säg vill du följa mig åt
på min luftiga stråt?
Så var frestarens förföriska tal.

Liljan svarade: Jag
finner ej mitt behag
att som du fara världen omkring.
Nej dalen är mig så kär.
Skaparen ställde mig här
för att stolt stå och se mig omkring.

Örnen flög sin kos
upp till alpens ros
men kom åter till dalen igen.
Liten lilja du är
mig för kär att stå här.
Kom jag bär dig på färden min vän.
.....

X GIV DIN SKÄRV OCH TIG. Gammal visa. X Sångnoter sidan 166 stora boken.

När en liten parvel om ett öre gnäller
stå då ej och säg vad du om honom tror.
Kanske stryker gåvan åt till karameller
kanske bär han hem den åt en fattig mor. *Även sid 28*
Kanske har han ingen mor som väntar sig.
Spara ej din gåva, giv din skärv och tig.

När du ser en usling, sök då ej att leta
i hans röda näsa, skälet till hans nöd.
Kanske har hon rodnat utav harm att veta
huru ofta munnen lidit brist på bröd.
Det går upp och ned för oss på livets stig.
Även du kan slinta, giv din skärv och tig.

Höljd i trasor står en gatans magdalena
med ett barn vid bröstet, det har ingen far.
Rynka pannan ej du hittills oskultsrena,
du vet väl att många ängel fallit har.
Ömkan för den arma, bön till Gud för dig
skadar ingendera, giv din skärv och tig.

Mästarns ord du följer när du hemlighåller
för den vänstra handen, vad den högra gör.
Gärningen skrivs upp i himlens protokoller,
kommer dig till godo en gång när du dör.
Gott att då ha samlat, ty vid himlens tron
står till sist vi alla såsom fattighjon.
.....

6
X S K Ö R D E R L I C K A N.

Romans. noter sid 25 i stora boken

Hon växte i torpet vid susande skog.
Vad liljorna drömde det visste hon nog.
Hon visste vad fågeln i lunderna kvad
och jämt var hon sorgfri och glad.

Och åren de gingo och fästman hon fick.
Han lyste så stolt i sitt krigiska skick.
Hon dröjde ej länge, hon dröjde ej alls
att leende famna hans hals.

De skulle ha gift sig men freden tog slut.
Mot kejsarn av Ryssland drog konungen ut.
Med Gustav den tredje drog gossen ęstad.
Då var han så sorgfri och glad.

En dag när på åkern hon kärvarna band
då kom där ett brev ifrån främmande land.
Bäst visan om Fingal bland tärnorna ljud
så sads det att gossen var död.

Hon stod där så rörd bland de vajande ax.
Hur dog han hon fråga så darrande strax.
Han värjde sig manligt i kulornas bad
och jämt var han sorgfri och glad.

O reden bland skylar på grönskande ęng
Isystrar hon sade, min brudliga sęng.
Ty skönt ęr att somna vid rågen i frid
i skördarnas gyllende tid.

Hon lade sig neder och somnade gott.
Från bädden hon bars in i stugan så brått.
Hon log in i döden och viskade rörd
att aldrig sęgs vackrare skörd.

Men tärnorna sjunga vid grönskande grav.
O slumra vi hålla så hjęrtligt dig av.
Du band på din kęrve, din visa du kvad
och jämt var du sorgfri och glad.

.....

D r ę n g e n s v i s a. Av Jeppe Jeppsen.

Här ęr sorger så męnga o så långa Fullständigare text
för en unger och stackars bonnadręng. ę annat ställe. Sid 7
Han får dra på bęrdorna så tęnga
hela dan uppå ęker och på ęng.
Men blott han får te grębban sin om lęrdakvęllen gę
ę han lęa jęklit gladeli ęndę.

Ja har en fęstemę o den som heter Karna.
Den ja givit psalmebęg o ring.
Ja e jędrit så glę för att ja har na
för, hon e så rosenrę o tręng.
Och när ja får te Karna min om lęrdakvęllen gę
ę ja lęa jęklit gladeli ęndę.

Och när ja en gęng te himmelen ska fara
och får sluta mitt jordiska slit.
Uti himmelen där vill ja icke vara
om ja inte får min Karna me mej dit.
Men får ja där te Karna min om lęrdakvęllen gę
ę ja lęavęl så gladeli ęndę.

.....

S j ö m a n s v i s a. Sångnoter sidan 109 i stora boken.

I Lomma by där bor en vacker flicka
och många ynglingar till henne blicka.
Ty hon är mogen, i kärlek trogen.
Hon har sitt hjärta åt en sjöman skänkt.

Ja det kan hända att ni henne känner
ty hon har många unga raska vänner.
Ja mången flicka, med glas på bricka
har druckit skål för Selma och för Karl.

Min kära Selma ett jag nu dig beder
För glöm nu aldrig dina kärlekseder.
Av dig bedragen, av sorg betagen
tar jag min grav uti det blåa hav.

När Kalle reser ut på havets bölja
Ja då får Selma honom icke följa
Gråt ej min flicka, snart skall jag skicka
ett kärleksbrev från mig och hem till dig.

Och Selma hon får brev ifrån sin älskling
med mången kär och mången vänlig hälsning.
Kanske du gråter jag kommer åter
från havets vida bölja hem till dig.

Och Selma som en blomma uti skogen
hon växer där så hulder och så trogen.
I aftonstunden, i gröna lunden där möter hon sin älsklige Karl.
.....

Drängens visa om Karna. Lanserad av Jeppe Jeppsen.
Noter sidan 63 i stora boken.

Här är sorger så många å så långa
för en unger å stackars bonadräng. *Även sid 3*
Han har mödor så många å så tånga
hela dan oppå åker å på äng.
Men blott han får te gräbban sin på lördakvällen gå
e han lla jäklit gladeli ändå.

Ja har en fästemo å den som heter Karna
å den ja givit psalmebok å ring.
Å ja e jädrit så gla för att ja har na
För hon e ju så rosenrö å tring.
Å blott ja får te Karna min o.s.v.

Hör du Jeppa säj vem är din nästa
Prästen frågte mej oppå husförhör
De e Karna för hon e den bästa.
Älska henne de ska ja tess ja dör.
Om blott ja får te Karna min o.s.v.

Ja var lessen för alla mänskor flina.
Prästen dundrade å han skrek sej hes.
Å han dömdo mej till en evig pina
för ja glömt bort min lilla katekes
Men blott ja får te Karna min o.s.v.

När ja en gång te himmelen ska fara
å får sluta mitt jordiska slit
Uti himlen där vill ja icke vara
om ja inte får min Karna me mej dit.
men får ja där te Karna min o.s.v.

Himlens glädje den vill ja försaka
om ja där aldrig får de så gott.
Nej till jorden ja vänder tillbaka
eller dit där som prästen mej spått
Om blott ja får te Karna min på lördakvällen gå
e ja lla jäklit gladeli ändå.
.....

Varthän du stolte sjöman, varthän står nu din någ
långt bort ifrån din hemort på havets salta våg.
Men kom nu snart tillbaka du stolte sjömatros.
Du lämna skall med smärta din väna kärleksros.

Och ner till skeppet Skulda ty så var skutans namn
en vacker sjöman tår ifrån sin flickas famn.
Med tårar uppå kinden han gav sitt avskedsord
att ifrån henne skiljas den enda vän på jord.

Nu Skulda lättar ankar och segel sättas till
Nu gäller det i hamnen ej längre ligga still.
Och goda segeldukar av vinden fyllas snart
och Skulda plöjer vågen allt med en driftig fart.

Och resan den gick lyckligt ner till Ostindiens kust
Bland alla sjömän var det blott glädje liv och lust.
Och Skulda vänder åter och styr mot säker hamn.
Blott en utav dem alla fick se sitt fosterland.

Ty nu har himlen mulnat och vågor börjar gå
och sjömän i sin ordning vid ratt och trossar stå.
Då ljud kaptens stämma Fort bärga seglen fort
De lydde hans befallning och detta inom kort.

Och snart var innebärgad varenda segelduk
och uti tomma riggen hörs stormens vilda tjut.
En våg förhöjde skeppet till en förfärlig höjd.
Försvunnen var för alltid de glada sjömäns fröjd.

En våg gick över skeppet och alla ropte nu
att uti vågen kämpar kaptens unga fru.
Kaptenen såg sin maka när hon gick över bord.
och bittra tårar fälldes ty sorgen den var stor.

En båt från Skuldans reling i Nordsjön sänktes ner
Den slogs strax uti spillror utav en bölja vred.
Och sex matrosar alla som i densamma var
i havet där de lågo där fingo de sin grav.

Då hörs kaptens stämma: Blott lyd mig än en gång
Nu ser vi slutet nalkas vår tid ej bliver lång
Gå bort och kapa riggen, vi rulla ganska hårt
går skutan uppå grundet då blir vårt öde svårt.

Och Skeppet Skuldans master de falla med ett brak
och skyhögt vågor svalla allt över redlöst vrak.
Och snart var allt försvunnet uti det salta hav
I havet alla lågo och fingo där sin grav.

Men ensam på en plank på haet styrman drev
den ende av dem alla till livet räddad blev.
Han blev till sist upptagen utav en engelsk brigg
som uti stormen mistat en del utav sin rigg.

Men uti Sverige sörjer den flickan än sin vän
som havet har bortrövat han kommer ej igen.
Men hon skall minnas ödet att uppå Doggers bank
det danska skeppet Skulda i vågor gick i sank.

.....

.....

Sångnoter sidan 117 i stora boken.

χ. IDAS KLAGAN.

Noter sid 23.

Även sid 1

Dublett

Sköna yngling på vågen:
säg hvi suckar du än?
Blickar sorgsen i hågen
kanske mot dig en vän.

Ensam glömd och förskjuten
står jag här vid en strand.
Men fast rösten är bruten
räcker jag dig min hand.

Glad, vid gullharpans toner
anden svävar till dig.
När från varmare soner
själv du tänker på mig?

När jag strängarna stämmer
då är tanken hos dig.
Men det likväl mig grämjer
Sången hörs ej till dig.

Säg, när kommer du åter
dyre saknade vän
Du ser ej hur jag gråter.
Tröstar älsklingen än?

Q.när får jag dig trycka
till mitt längtande bröst?
Du min sällhet och lycka
hör du min klagande röst?

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

X A m a l i a. Av. Jeppe Jeppsen.

Dubbel 213

Noter sid 8.

Sjöngs och dansades med en docka.

Här ser ni Mali och här ser ni mej!
Hollans stilar gräbba väl säj?
Vi reste te staden frå middan å maden
Te Tivoli vi kom för att svänga litt om.

O, du Amalia kom kom kom
så ska vi dansa runtenom.
Sen ska du få vad du bad mej om
men först en sväng i Tivoli om.

Amalia hon e bliven rent galen i da,
med de grannaste kararna drar hon åsta.
Ja ni kan väl tänka, att jag vill mej dränka
i fann på en ann som e lia så grann.

Oh du Amalia väck väck väck
med dina skinkor och späck späck späck.
Nu kan du dansa var f.n. du vill.
Men vill du så tar vi en polka till.

Men nu har jag jåkligt så svårt må ni tro
få Amali från Tivoli, där vill hon bo.
Jag bjuder nu eder och eder bereder
på bröllop ånej för Amali å mej.

Tjo du Amalia kom kom kom
 sã ska vi dansa runtenom.
 O du Amalia kom kom kom.
 Sã ska vi dansa runtenom.

• • • • •

Till Pingsten när skogen blir riktigt grön
 då ska vi hälst ut med vår flicka skön.
 Ty sådan är seden nu här till lands
 att svinga små jäntor i lustig dans.
 Tra la la la la, tra la la la la
 Tra la la la la tra la la la la
 Tra la la la la tra la la la la,
 Tra la la la la la la la trallala.

Där såg jag en flicka den förra vår.
 Gud give hon kommer igen i år.
 Nej aldrig en vackrare kropp jag sett
 och heljdagskjolen den satt så nätt.

Den flickan var blid som en sommarvind.
 Så vacker och härlig var hennes kind.
 Jag frågte ska vi ta en sväng vafalls?
 Hon svarte då tar vi en vienervals.

Den Pingsten den kommer så sent i år.
 Den rent i Almanackan så galet står.
 Och stormen den vill inte taga slut.
 Männ träden då aldrig vill spricka ut?

Var morgon då jag till mitt arbete går
 jag ser huru träden så nakna står.
 När hem på kvällen jag kommer sen
 almanackan jag tager då fram igen.

Må solen nån gång uppå skogen rå
 då tar jag de vackraste kläderna på
 och träffar jag då på min vackra tös
 ja då ska dansen gå riktigt lös.

.....

Kärleksvisa. ✓ ~~Sångnoter sidan 27~~ i stora boken.

Jag är född i en hydda vid lövskogens bryn *Sid 22, 31*
 och mitt hem där jag ägde en gång.
 Där jag byggde små kvarnar vid bäcken i byn
 och jag hörde små fåglarnas sång.

Och den kärlek en moder kan skänka sitt barn,
 det kan aldrig beskrivas med ord.
 Ty hon vaktar det noga från farornas garn
 liksom änglarna ovan vår jord.

Jag på Sågen arbetar från morgon till kväll
 för min lön fastän ringa är den.
 Men dock lever jag så nöjder så lycklig och säll
 ty jag älskar och tillber en vän.

Karolina så heter min älskade mö
 hon är skön liksom sommarens ros.
 Ja för henne vill jag leva och för henne vill jag dö
 till dess livet skall flykta sin kos.

Snart är lördag då ångpipan bjuder gå hem
 då jag skyndar som ilande vind.
 För att träffa en flicka, ni gissar nog vem?
 Karolina med roser på kind.

Får jag strävat till hösten så gifter jag mej.
 Karolina hon rår och blir min.
 Nog hon håller sitt löfte och sviker mig ej
 när hon viskar: Jag evigt är din.

.....

*J lock
sid 15?*

11

X DUETT. *Naken antagligen sid 103 i stora boken*

Hon.

Jeppe Jeppsen Jeppe Jeppsen varför linkar du så?

Han

Ja e tvungen ja e tvungen ja har ont i en tå.

Båda.

Ja(han) har ont i en tå därför linkar ja(han) så

Ja(han) har ont i en tå därför linkar ja(han) så

Hon.

Jeppe Jeppsen Jeppe Jeppsen skall till prästen vi gå?

Han.

Ja de ska vi ja de ska vi när ja blir bra i min tå.

Båda.

När ja(han) bli bra i min (sin) tå ska till prästen vi gå.

När ja(han) blir bra i min(sin) tå ska till prästen vi gå.

Hon.

Jeppe Jeppsen Jeppe Jeppsen ska vi ha många små?

Han.

Ja de ska vi ja de ska vi när ja blir bra i min tå.

Båda.

När ja(han) blir bra i min(sin) tå ska vi ha många små.

När ja(han) blir bra i min(sin) tå ska vi ha många små.

Vid tanken på vad som skall hända gör Jeppe Jeppsen ett glädjesprång upp i luften men hamnar på sin dåliga tå, jämrar sig. Aj min tå och linkar ut från seenen.

.....

Mors gitarr. lanserad av Jeppe Jeppsen omkring år 1900
Sedermera av sångaren Ernst Rolf med fl. omkring år 1910.

Mutters gitarr. *sid 51 i stora boken*

Om mutter en visa ja sjunga nu vill

om blott ni vill lyssna därpå tyst och still.

Så ska ja beräat er allt vad jag har

vill säga om mutter och hennas gitar.

Hå li aj aj hå hå li aj hå li aj

Hå li aj aj Hå hå li aj hå li å.

Det fastnat hos mutter en viss melodi

och den sitter fast som om den spikats i

I fröjd och i smärta den jämt sitter kvar

och låter så nära me sång och gitar.

När far kommer full hem han trätar på mor

som sitter vid spisen ej säger ett or.

När far han e färdig me sitt träteri

tar gumman gitarren å så klämmer honi

Ja tänk när de brann i de hus där vi bor

och brandsoldater hissa oss ner i en snor.

När tur kom te mutter i répet hon hang

Me gitarren om halsen hon sjongde å sang.

Och tänk när vi inte vår hyra betalt

då farstackarn hade i pungen det skralt.

När flyttlasset strax utanför huset var

satt gumman på lasset och sjöng till gitar.

Nu gumman e gammal och skröplig och svag

och krafterna avtar nu dag efter dag.

Men om ni vår stuga nån gång går förbi

så ska ni få höra hur hon klämmer i.

Hå li aj aj o.s.v.

.....

12

O DU MIN KARNA.

Första gång ja hade Karna kär
hade ja ett jädrans stort besvär.
När som kärleken mej pinade
satt Karna jämt och grinade.

O du min Karna Karna Karna
Du e en stjarna-stjarna stjarna.
Du e så rar o söd som mors panntofflegröd
O du min Karna, du e en stjarna

Nästa gång ja hade Karna kär
hade ja ett lia stort besvär
När som kärleken mej pinade
satt Karna alltjämt o flinade.

Nu sitter Karna Karna Karna
hemma hos barna barna barna
Men till Mickelien får hon en påg igen
Då blir min Karna en rikti stjarna.

.....

Karna hon e min.

Ja Karna hon e min för si ja tycker om na
Hon e så snäll på dan men arg när hon ska somna.
Hon har en mun så rö så rö som kössebär
O när ja kysser na de säger smack så här...

.....

Sångnoter till Jeppe Jeppsens visor
finns i boken med noter å sidorna.

Amalia sidan 9. 8
Mors gitarr 51
I Malmö sta 52
Tommelillavisan 60
O du min Karna 61
Drängens visa 63
Förgätmejick 77
Duett 103
Kärlekslågan 102
Karna hon e min 133.

Jeppe Jeppsen var en skånsk bondkomiker som uppträdde
i dåvarande folkparker och nöjesetablissimang på 1890 talet
Hans verkliga namn torde ha varit Karl Hallberg.
Upptecknaren till dessa visor fick ej höra honom i verkligheten
trots jag kunde haft tillfälle därtill, men hörde honom på
fonograf år 1903 då han sjöng tre rullar Drängens visa och
Amalia samt Tomelillavisan vilka jag försökt skriva upp
så som han själv sjöng dem. Han torde ha haft en vacker sångröst
vilket även äldre personer bekräftat som varit i tillfälle att
höra honom i verkligheten.
Han hade även ett eget Tivoli här i Malmö vid Södra Förstadsg.
Här var då tre tivolitomter men dessa äro numera sean länge
bebyggda med stora fastigheter.
Jeppe Jeppsen upphörde att uppträda år 1902 och blev källare
mästare vid Stortorget här i Malmö där han hade ölkafe och
biljarder. Han drabbades av en sjukdom och dog omkring år 1905.

.....

Åt havet från den lugna stranden
jag längtar dit med längtan än
Jag ville bort till fjärran landen.
Jag blev förhyrd av en kapten.

Med längtan och ett fredligt hjärta
med min kamrat och med min vän
Jag delar både sorg och smärta
Ty så gör varje sjöman än.

O, landman du som hemma vandrar
och jämt naturen skåda plår.
Du jämt och samt en sjöman klandrar
och hat till honom ständigt bär.

Du skulle se när vågen svallar
och havet skjöljer fragg och skum
När styrmans röst: Ifrån reling skallar
av skräck och fasa blev du stum.

Än sänds vi upp mot svarta skyar
när stormen tjuter i var klut
Sin bön till Gud han då förnyar
och äntrar trygg på nocken ut.

När solens strålar sig förgrenar
på snö och is belagda fjäll
När hornen fälls av lappens renar
då lämna vi snart våra tjäll

Då styrs vår färd från kalla Norden
men glatt vi segla hem igen.
Ty kärast är den svenska jorden
där våra flickor leva än.

Sen över vintern hemma dröja
Uti en älskad flickas famn
Då kan man sig så glatt förnöja
med skeppet i en säker hamn.

.....
Sjömansvisa

I LOMMA BY. sång noter sidan.

Fullständigare å annat ark. *sid 7*

I Lomma by där bor en vacker flicka
och många ynglingar till henne blicka
För hon är mogen, i kärlek trogen
Hon har sitt hjärta åt en sjöman skänkt

Ja det kan hända att ni henne känner
ty hon har många unga glada vänner
Ja mången flicka med glas på bricka
har druckit skål för Selma och för Karl.

När Kalle reser ut på havets bölja
ja då får Selma honom icke följa.
Gråt ej min flicka ty jag skall skicka
ett kärleksbrev från mig och hem till dig

Det kan väl hända när man vågen plöjer
att man från hemmet länge ofta dröjer.
Kanske du gråter, jag kommer åter
från havets salta bölja hem till dig.

.....

14
X SJÖMANSVISA.

Sång noter sidan 91.

Jag minns den dan då jag förlovad blev
Det var en afton invid juletid.
Jag aldrig haft så roligt någon gång.
Jag dansade, ja hela natten lång.

Min flicka var den vackraste i byn
Hon var så vit så vit som snö var hyn
En liten ros hon bar på varje kind
som var så röd så röd som en georgin.

En vacker januari dag det var
ty solen uppå himmelen sken klar.
Jag klädde mig och gick till flickan hän
att avsked taga av min bästa vän.

Min flicka grät så bittert denna dag
att trösta henne var jag allt för svag.
Dagen därpå hon följde mej till stan.
Ja skulle ge mej ut på ocean.

I trenne år ute på sjön jag blev.
min flicka oupphörligt till mej skrev.
Ett brev från henne fick jag i var hamn
Hon skrev kom snart, kom vila i min famn.

Jag hade tänkt att resa hem igen
och gifta mej allt med min lilla vän.
Men det blev ej och sent omsider kom
ett brev till mej med svart försegling om.

Jag öppnade och läste dett brev
och nu kan ni väl tänka hur jag blev
När detta brev till mej ett budskap gav
att lilla vännen vilar i sin grav.

Med sorg och strid jag lämnar världen sen
Nu reser jag till fjärran land igen
och drömmer om min hulda trogna vän
som vilar nu hos Gud i himmelen.

Nu slutar jag min lilla enkla sång
Nu vill jag resa hem för sista gång
och se den grav där lilla vännen bor
och med en tår bejuta hennas jord.

.....

15
V A R T Y S T V A R T Y S T D U B Ö L J A B L Å.

Sångnoter sidan 159 i stora boken.

Var tyst var tyst du bölja blå.
Du får ej så mot stranden slå.
Du stör ju endast mina drömmar
Jag älskar icke dina strömmar.

Där satt en yngling invid sjön
med sina händer knäppt till bön
Och tåren stelnat har på kinden
Det kom sig utav nordanvinden.

En vän så kär han älskade
I dödens famn hon sluten e.
Och hennes grav är mörk och dyster.
Det kännes som om hjärtat brister.

Han beder nu O käre Gud.
O låt mej återfå min brud
Vi kärlek svor i alla öden
Jag henne följa vill i döden.

Han kastar sig i böljan blå
Och vågorna sig samman slå.
utöver stelnat lik som flyter
i skummet som mot stranden bryter.

Nu har han äntligen friden nått
Till sälla länder själen gått.
Sin Selma har han åter vunnit.
I himlen har han henne funnit.

.....

X O S K U L D E N. visa.

Sångnoter sidan 40 i stora boken.

Oskulden som blev skapad till att vörda.
Den söker ni på alla sätt att mörda.
Sen att ni segrat se ni med förakt
på den flickan som ni i faran bragt.

I män som skapat många kvinnas kval.
Förvanlat jorden till en jämmerdal.
Vart ni gå fram ni bryter av en ros.
När ni segrat glädjen flyr sin kos.

.....

Älvsborgsvisan med trallrefräng.

Den blomsterprydda gondolen gled
utöver Älvsborgs böljor ned.
Det var så hemskt i den mörka natt
En flicka skön vid rodret satt.

Sjung hopp faddrilla la la
Tralla la la la la la la.
Tralla la la la la la la la la la.

.....

En sjömans begravning.

✓ Sjömansvisa.

Ämnad 25
Sid 93 i storaboken

X DET BLÅSER KALLT VÄDER. Visa.

Sakta över mörkblå vågor
gungar skeppets stolta stam.
Och ur österns purpurlågor
bryter dagens gryning fram.

En fiskare där bodde vid stranden av ön
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Han hade tvenne döttrar och fagra voro de

Allt ombord är tyst och stilla
Ingen munterhet och sång.
Endast rodret höres drilla
Allting går sin jämna gång.

Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Den äldsta non sade till den yngsta som
så.

Då kaptenen höres ropa
Brassa akterråarna back
och på högsta masten knopa
skeppets sorgeflagga fast.

Blåser kallt o. s. v.

Kom skola vi neder till havsstranden gå

Den yngsta non gick före med uppkammat
hår.

Den äldsta med sjufallit försåt efter gå

Ty man skulle överlämna
åt en mörk och dyster grav
ynglingen som nyss har somnat
och som döden kallat har.

Och när de kom till sjön vid en klippi
ger strand

Kistan den iordning göres
uppå gammalt sjömansbruk
och till relingen den föres
endast gjord av segelduk.

Den äldsta non blev upptänd av svartsjukar
brand.

Ej en hostning hörs från alla
endast bönens stilla ljud.
och från männens ögon falla
tårar på den dödes skrud.

Nu skall du aldrig mer uppå denna jorden gå
Din brudesäng jag ger dig i böljan den blå

Slumra nu i havets sköte
vaggad utav böljor blå.

Ack kära du min syster kom hjälp mig uppå
land

Vänner skola finna möte

i fadershamn där dem skall stå.

Så vill jag dig giva mitt prydda guldband.

Ditt prydda guldband der tar jag väl ändå
Nej aldrig skall du mera på denna jorden gå.

Slumra ljuvt i havet svala
graven blott av vågor är.
För din brud vi skall omtala
hur vi har begravt dig här.

Men kära du min syster kom hjälp mig opp
på land.

Så vill jag dig giva min sidenklänning grann

Din sidenklänning grann den tar ja väl ändå
Nej aldrig skall du mer uppå denna jorden gå

Ingen ros och ingen blomma
pryda skall en sjömans grav.
Endast vågor gå och komma
skeppen vaggas an och av.

Ack kära du min syster kom hjälp mig uppå
land

Så vill jag dig giva min fästeman så grann

Din fästeman så grann den tar ja väl ändå
Nej aldrig skall du mera på denna jorden gå

Kom du milda ande ljuva
kom besök en sjömans grav.
Kom du fridens turturduva.
Följ oss på det vida hav.

Ack kära du min syster till hemmet hälsa dit
Min bröllopskål jag dricker ur böljan den blå

Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.....

17
✓ H I A V A T H A. Av Neil Moret. Internesso.

När som månen skiner klar över strömmar som far
Ack i drömmen är du hos mig.
Lövens prassel, vindens sus oss möter på vår stig.
I en natt så underbar och med månen så klar
I en dröm du mig till möte går
Uti världen samma lott jag får.

Jag tillhör dig o Hiavatha
Lyss till min varma bön.
Skänk mig min kärleks lön.
O Minerva o ljuva flicka.
Säg blott ett ord, ett ljud
och bli min brud.

.....

I C H A R L O T T E N L U N D. Dansk visa.

Noter stora bok
sidan 142.

Det var en man som sökte nöje finna
och gick ut en stilla aftonstund.
När hans kone var hos en väninna
fann han vägen till Charlottenlund.

Vad han sökte kan väl ingen veta.
Vad han fann det vet man ungefär.
I ett snår där buskarna stod täta
En student hans kone höll så kär.

Studenten han blev rädd och skulle knipa
Konen så i samma ögonblick:
Dyre man du kan väl nog begripa
att vi bara läser botanick.

Där utav kan många man väl finna
när hans kone går en aftonstund
på visit och är hos en väninna
kanske är hon i Charlottenlund.

Refräng till alla verser.

Rits rats fillebom bom bom
De va i Charlottenlund.
Rits rats fillebom bom bom
Tralla la la la la lam tarram.

.....

✗ A E T O M E N. Skolvisa.

Noter stora boken sidan 19.

Välkommen, välkommen du klara
du stilla och ljuvliga kväll.
Nu låter jag sorgerna fara.
Du gör mig så trygg och så säll.

En ängel på glänsade vingar
som svävar från himmelen ner.
Den frid åt det levande bringar.
Men svalka åt jorden du ger.

.....

Fortsättning och sista versen på sjömannens hemkomst.

Har någon lust att veta vem det var
som denna visan en gång diktat har?
Det har en sjöman, Gustav var hans namn
som led ett skeppsbrott i en flickas famn.

.....

18
FYRA VISOR en gång lanserade av Gerda Viberg.

DET LILLA JAG HAR. Noter sid 1 i stora boken.
sidan 106.

När jag en dag kilar ut i staden
och ser mej runt omkring på allt som finns.
Då ser jag herrar i hela raden
som bara kikar på oss stackars kvinns.
När kjolen opp ja drar strax följer mej en kar
för att få se det lilla som ja har
När kjolen opp ja drar strax följer mej en kar
för att få se den vaden som ja har.

Min lilla mamma ja ännu minnes
när hon mej varnade för sol och vår.
Ty sluga karlar i staden finnes
som flickor fånga vill i sina snår.
Min lilla flicka var sa mamma, snäll och rar
och passa på det lilla som du har.
Min lilla flicka var sa mamma snäll och rar
och passa på den slanten som du har.

Ni känner Gerda och kan uthärda
ett litet skämt, men ingen ytlighet.
Finns någon herre i denna ringen
som vill mej klandra för frispråkighet.
Då när ja sjungit har, så kan han stanna kvar
och visa mej det lilla som han har.
Ja när ja sjungit har, så kan han stanna kvar
och visa mej mustaschen som han har.

.....

X SPRINGPOJKEVISA. Noter i stora boken sidan. 173.

Vi springpojkar bilda en fackförening som ni vet
och därmed så har vi väl vunnit något mer
Ty nu så får vi nog ett mycket bättre knog.
Ja här ska ni se me en nick och en blick
en kvanting som e kvick. Tjö.

Ibland har dom skickat mej till Stockholms idrottspark
och där har jag kickat och blivit väldigt stark.
Och kickar gör jag än med fackföreningen
Ja här ska ni se me en nick och en kick
en kvanting som e kvick. Tjö.

Ibland plär de hända ja träffar någon annan grabb
och då plär ja vända och gå me uppsträckt labb.
Och om han sticker opp, han får sej en sittopp
ja här ska ni se me en nick och en kick
en kvanting som e kvick. Tjö.

Och litteraturen de e för mej en huvudsak.
Nick Carter e buren och ligger för min smak.
Ty de e nåttupp de som full valuta ge.
Ja här ska ni se me Nick Carter och Chick
en kvanting som e kvick. Tjö.

.....

X NU HAR DU GJORT DIG EN GUBBE IGEN.
Noter i stora boken sidan 36.

Vad tror ni säg att vår Herre tänkte
när som han skapade Eva så skön?
Ni skulle sett hur ögonen blänkte
när som att Adam fick syn uppå mön.
Ungdom och dårskap kan sej förena
Inte allena blir han nu, men
Säkert han tänkte kirre kirre kirre kirre
Nu har du gjort dej en gubbe igen.
Säkert han tänkte kirre kirre kirre kirre
Nu har du gjort dej en gubbe igen.

.....

Forts. Landegren.

Jag en liten visa kan om Landegren de handlar han
Hoppla hoppla tralla la.
Han e en karl med chångtilnet och han mitt hjärta från mej slet
Hoppla hoppla tralla la.
Jag har känt en sen April tralla la la la.
Och han e vacker och chångtil tralla lalala la
Ja jag har känt en sen April och han e vacker och ej ful
Och vi ska gifta oss till jul.
Ja därför som en trast på gren, sjunger ja om Landegren
Hoppla hoppla tralla la.
Ja därför som en trast på gren, sjunger ja om Landegren
Hoppla hoppla tralla la.

När Landegren vid sin station där blåser signalementets ton
Hoppla hoppla tralla la.
Då stannar han så gruvligt lätt det största lokomotivet.
Hoppla hoppla tralla la.
Ty han visslat har på mig Tralla la la la
uppå livets järnvägsstig Tralla lalala la.
Ty han visslat har på mig uppå livets järnvägsstig
till dess han visslat mig till sig.
För Landegren e min passion han ska bli stins på min station
Hoppla hoppla tralla la.
För Landegren e min passion, han ska bli stins på min station
Hoppla hoppla tralla la.

Och vi ska ha ett rum och kök där Landegren får biff me lök
Hoppla hoppla tralla la.
Där ska vi glömma livets strid som rasar ut emellertid
Hoppla hoppla tralla la.
Amor ska ständigt vara där tralla lalala
och skjuta skott med sitt gevär Tralla lalala la.
Amor ska ständigt vara där och skjuta skott med sitt gevär
Ack om den stunden snart var här.
Tänk så roligt vi ska ha Amor och Landegren och ja
Hoppla hoppla tralla la.
Tänk så trevligt vi ska ha och kanske vi blir tre en da.
Hoppla hoppla tralla la.

.....
X VEM ÄR DIN VÄN? Noter stora boken sidan 83

Vem är din vän du tusen vänner finner
så länge du på lyckans höjder står.
Men var och en av dessa snart försvinner
om lyckans sol den för dig neder går.
Vem är din vän kanhända skolkamraten
ifrån din barndoms lyckligare dar.
Nej han har fått en högre plats vid staten
han minnes knappast vem han fordom var.

Vem är din vän, menn han som vid kalaset
dig glädje skänkte i ett muntert lag.
Nej du tar fel, det var ju blott vid glaset
han var din vän och bror en enda dag.

Vem är din vän fly till din moders hjärta
fast ofta glömd hon känner dig igen.
Ifrån den stund hon födde dig med smärta
hon är och blir din enda sanne vän.

.....

T v å s j ö m a n s v i s ö r.

Något omarbetade texter.

Åt havet från den lugna stranden. Noter i stora boken sidan
Jag längtar dit med längtan än. 84.
Jag vill bort till fjärran landen.
Jag blev förhyrd av en kapten.

Med längtan och ett fredligt hjärta
med min kamrat och med min vän.
Jag delar både fröjd och smärta
ty så gör varje sjöman än.

O lantman du som hemma vandrar
och jämt naturen skåda plär.
Du jämt och samt en sjöman klandrar
och natt till honom ständigt bär.

Du skulle se när vågen svallar
och havet sköljer fragg och skum
När styrmans röst ifrån reling skallar
av skräck och fasa blev du stum.

Än sänds vi upp mot svarta skyar
när stormen tjuter i var klut.
Sin bön till Gud han då förnyar
och äntrar trygg på nocken ut.

När solens strålar sig förgrenar
på snö och is belagda fjäll.
När hornen fälls av lappens renar
då lämna vi snart våra tjäll.

Så styrs vår färd från kalla Norden,
men glatt vi segla hem igen.
Ty kärast är den svenska jorden
där våra flickor leva än.

Sen över vintern hemma dröja
uti en älskad flickas famn.
Då kan man sig så glatt förnöja
med skeppet i en säker hamn.

.....
X S j ö m a n n e n s h e m k o m s t . Noter i stora boken
Det var en gång jag valde mig en vän sidan 97.
den jag tänkt älska näst Gud i himmelen.
Jag reste bort på några månaders tid
men kom igen det var vid juletid. *Arvon sid 2*

Det första som jag tänkte göra då,
det var att till den lilla vännen gå.
För att få trycka hennes ljuva kind
som har så ofta vilat intill min.

Men när jag kom till lilla vännen min
då satt hon där bedrövd i sill sinn.
Ett litet barn hon uppå armen höll
och tårarna från hennes kinder föll.

Jag hälsade Godafnön min Kristin.
Här ser du åter lilla vännen din.
Vad är det för ett barn du har hos dig?
O flicka var uppriktig svara mig.

Hon svarte ej, hon endast föll i gråt.
O Gustav du vi måste skiljas åt.
För jag otrogen varit emot dig
men Gustav du får väl förlåta mig.

Vart skall man då en liten vän sig få
till vilken man i kvällens stund kan gå.
Till vilken man kan fätta kärlek till
och sen för övrigt uppriktig vara vill.

RALLAREVISA. Sångnoter i stora boken sidan 172.

Längs stranden av Ångermanälven o säg
En arbetarskara de bygga en väg.
Bland djupaste dalar ja ängar och skog.
Där finner man arbete nog.

Men vad man förtjänar knappt räcker till mat.
ty tullen har svensken tillsatt i vår stat.
Man måste väl kämpa att ej lida nöd
till arbete liv eller död.

I schakter vi skyldra med spadar och spett
likt forntida krigsmän som kriget har sett.
Men här är en ändring :Vi kriga för bröd
för arbete liv eller död.

I dimma i solsken, i frost och i regn
på rallarens kinder syns pärlor i mängd
som jaga varandra likt virvlande vind.
Snart bleknar hans panna och kind.

Men visste ni herrar och mäktige män
vad arbetarn lider ni blev deras vän.
Men eder natur är av näcken besatt
att plåga oss dagar och natt.

På svällande bolstrar ni lägga er ner
och njuta av pengar som regna till er.
Men soven ni lugna. Jag vill ej er se
jag blott åt er dumhet kan le.

Men rallarens säng är ej mjuk eller len,
ty han kan få liggsår på rygg och på ben.
Har blott några halmstrå att lägga sig på
och söva tills natten får gå.

Vår mat är en brödbit som fnöske och krut
och därtill en fläskbit man får utan prut.
Ty vi har ej jungfrur som buga så nätt
var gång man skall äta sig mätt.

Vårt bord får vi duka bland kärror och sten
och sitta som turken med korslagda ben.
Champagne vi hämta ur bäckarnas språng
ty vi få ej leva för bang.

Men ändock kan rallaren äga en tröst.
När vila han får vid sin karestas bröst
Då glömmar han kampen för sitt dagligt bröd,
då glömmar han sorg och nöd.

Då är han så innerligt gläder och nöjd,
han klappar sin flicka av glädje och fröjd.
Med strålände ögon han blickar och ler
och önskar att kyssar få fler.

Men ofta det händer man kassfeber får
då tar man sin mara på ryggen och går.
Det sägs att vi reser men pika vi får
gesällskjuts om ni det förstår.

Då ger man på båten den sköna så huld
man reser från henne för rolighets skull.
Farväl hilda tårna, lev lyckligt och glatt
hav tack för de stunder vi haft.

Och viljen ni veta vem visan har gjort
så är jag från Värmland den finaste ort.
Som målare har jag i yrket mig lärt,
fast rallare är lika kärt.

.....

Sångnoter sidan 172. i stora boken.

X DEN BLINDA SÄNGERSKAN. visa. sid 71

Musiknoter sidan 87 i stora boken.

En riddare red genom grönskande lund
för att höra på fåglarnas sång.
Då satt där en flicka så ensam och sjöng
och han hörde en ~~klocka~~ ^{harpa} som klang.

Han steg av sin fåle så stolt och så käck
för att hälsa den sköna: Guds fred.
Hon hälsade åter och sade så här:
Var så god och på tuvan sitt ned.

Han satte sig neder på tuvan så grön
och han bad henne sjunga en sång.
Du är ung du är fager och älsklig och skön
du skall bli min maka en gång.

Hon tager sin harpa ur lunden så grön
och hon började sjunga om frid.
Och hon sjunger om kärlek och oro och kval
och om människans sorger och strid.

Hon sjunger den sången och han mot henne ler
och på handen han trycker en kyss.
Blott om kärlek och troheten jag nu dig ber
när vi hör uppå fåglarnas sång.

Hon ^{nu} rodande döljer sin hand som är varm
och ur ögat så bryter en tår.
Jag är fattig föraktad och ringa och arm.
Över given i världen jag står.

Och här får jag gå med min harpa i hand
för att tjäna mig kläder och bröd.
Och så här får jag vandra med harpan ibland
Goda människor de lindra min nöd.

Bryt mig en ros och från marken du välj
jag vill se om du älska mig vill
Bryt du en vit det är oskulden själv.
Jag vill se om du hör mig till.

Och hon lade sig neder och bröt av en ros
men hon såg ~~en~~ att det var en röd.
Du min älskade flicka, min kärlek du har,
dig jag älskar i liv och i död.

Men hon började gråta: Förlåt mig hon bad.
Jag är blind, jag har mistat min syn.
Och jag kan inte skilja på natt eller dag
och jag ser inte solen i skyn.

Är du blind eller lam skall du bli min brud
jag är rik jag har gods jag har guld.
Och om jag dig får smycka i gyllene skrud
vill jag bli din make så huld.

Han kysste så ömt hennes hand och hon bad
upp till Gud som ser ned ifrån skyn
Får jag skåda din sol ty då blir jag så glad.
och se, flickan fick åter sin syn.

*De satte sig neder uti lunden så grön
för att höra Gud fader så god
Och han förde den lyckliga hem till honom,
för att smycka och bli hans brud*

LYFT DIN SJÄL I SÅNGENS TONER.
Kvartett och duettsång.

Lyft din själ i sångens toner.
Sången är din aktning värd.
Många, ack ja millijoner
tjusas fast av ondskan snärd.

Därför låt oss sjunga
medan vi är unga
Tra la la la la la la
Tra la la la la la la.
Och när vi bli gamla
ungdomsminnen samla.
Sjung ja sjung likväl en gång
en saknads eller frihetssång.

Sjung sjung sjung sjung.

Fågeln på gren uppå gren
i den gröna lund, gröna lund
är icke sen, icke sen
om en morgonstund, morgonstund,
att stämma upp sin lilla visa
och naturn med jubel prisa
Men inga ord vi kunna höra
ty änglar dem till himlen föra.

.....

BRUDENS KLAGAN.

Sid 6 i stora boken

Hästar frusta, bjällror klinga
Gäster samlas, bruden står
myrtenklädd, men vit som drivan
osmält i den kalla vår.

En hon älskar den hon får ej
En hon hatar ingen mer.
Nu skall hon vid honom vigas
Nu hon honom handen ger.

Lova honom troget älska.
Lova honom troget älska
Varför skall man ljuga så?
Varför skall väl munnen tala
det ej hjärtat kan förstå.

Far och mor de ha så velat.
Nu hon lögnen talat ut,
lögneorden av en ängel
som ej fallen var förut.

Dansen går i yra ringar
varje kind i blommor står
Endast bruden är som drivan
osmält i förtidig vår.

Men då träder fram en yngling
bjuder bruden upp till dans.
Då får hennes kinder plötsligt
rosors färg och liljors glans.

Denna gång som är den sista
lindar jag kring dig min arm.
Våra hjärtan måste skiljas
fast vår kärlek var så varm.

Dansen slutar, handen tryckas
öga in i öga ser.
Djupt ty nu är sista gången.
Det får aldrig hända mer.

Vår och sommar äro flydda
hösten hopat gula blad
kring de gamla gråa husen
husen i de dödas stad.

Inom kyrkogårdens murar
bruden flyttat har helt nyss
hennes läppar voro torra.
Kall men ljuv var dödens kyss.

.....

X LARS PETTER SVINÄRDE. Sångnoter sidan 10 i stora boken.

På grevens gods Lars Petter i trasor syntes gå
De greveliga svinen han vaktade uppå.
Av vem Lars Petter föddes och vem han var av allt,
han visste själv det icke, han endast frös och svält.

De allra lägsta sysslor man alltid honom gav
och grevens hårda drängar han tjänade som slav.
I stallet fick han ligga när kölden smäll i knut,
när hästar hade täcken fick han ej minsta klut.

Den enda som av ömhet en blick till honom gavs
var grevens yngsta dotter, ett barn så himmelskt rar.
De kräseliga rätter som henne bjöds var dag
Hon gav dem åt Lars Petter, så arm, så sjuk så svag.

Då börja gossen gråta och såg så hjärtans gott
uppå den lilla flickan, som rodnade så smått.
Den dagen den kan komma då jag kan ge igen
så har i drömmen viskat, en röst från himmelen.

Nog minns jag första gången jag Herrens nattvard fått
jag var så glad och lycklig, jag liksom drömde blott.
Jag drömde om så mycket tänk om det kan slå in.
Jag drömde, o förlåt mig, jag drömde du var min.

Adjö för sista gången, du får ej se mig mer.
Kan jag ej få den blomman som du i handen bär?
Och flickan räckte blomman med hand så fin och späd.
Kan jag din hand få kyssa? Ja gärna munnen med.

O, Herre Gud i himlen, visst har jag ställt det så.
Låt även nu det andra uti fullbordan gå.
Så talade Lars Petter och som en pil flög bort
På greveliga godset han syntes ej så fort.

Men åtta år därefter kom där en vagn så grann
till slottets marmortrappa, i vagnen satt en man.
Han syntes hög och kraftfull med veka ädla drag
ty slottet under klubban just skulle gå i dag.

Han såg en skymt i fönstret av en förgråten mö
och huru rodnad smög sig på kinden vit som snö.
Han trädde in i salen, auktionen börjar gå.
Jag giver dubbla summan, se här är pengar slå.

Sen gick han bort till greven som helt förkrossad satt
Behåll ert gods min herre, men hälsa fröken att.
Här började han stamma, men hälsa fröken att
bland skatter uppå godset är hon dess största skatt.

För hennes skull jag letat i Kaliforniens guld (mull)
och samlat millioner för hennes godhets skull
Föraktad och förgäten av alla som jag var
hon var min tröst allena, nu räddar hon sin far.

Sen gick de in i salen när greven fattat mod
i denna samma salen där snart ett bröllop stod.
Där vigdes de tillsammans de barndomsvänner två
och man kan nog sagt finna att Gud det ställde så.

.....

X DET BLÅSER KALLT KALLT VÄDER IFRÅN SJÖN. *Även sid 16*

Texten något omarbetad och tilldiktad. Noter stora boken sidan 73.

En fiskare där bodde vid stranden av ön
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Han hade tvenne döttrar, envar av dem var skön
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Den äldsta hon sa till den yngsta som så
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön
Kom skola vi neder till havstranden gå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Den yngsta hon gick före med uppkammat hår
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Den äldsta följde efter med sjufallt försåt
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Och när de kom till sjön vid en klippiger strand
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Den äldsta hon blev upptänd av svartsjukens brand
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Nu skall du aldrig mer uppå denna jorden gå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Din brudesäng jag ger dej i böljan den blå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Ack kära du min syster kom hjälp mej uppå land
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön
Så vill jag dig giva mitt prydnads guldband
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Ditt prydnads guldband det tar jag väl ändå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Nej aldrig skall du mera på denna jorden gå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Ack kära du min syster kom hjälp mej upp på lann
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Så vill jag dej giva min sidenklänning grann
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Din sidenklänning grann den tar jag väl ändå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Nej aldrig skall du mera på denna jorden gå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Ack kära du min syster kom hjälp mej upp på lann
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Så vill jag dej giva min fästeman så grann
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Din fästeman så grann den tar jag väl ändå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Nej aldrig skall du mera på gröna jorden gå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

Ack kära du min syster till hemmet hälsa då
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.
Nu dricker jag min bröllopskål i böljan den blå
Blåser kallt kallt väder ifrån sjön.

.....

X DEN DANSKA FLICKAN SOM BLEV SÅLD I AMERIKA.

Texten något omarbetad. Noter i stora boken sidan 12.

På JYLLAND där levde en flicka så ung.
Hon älskade troget en vän.
Dock närmades avskedets timma så tung
Han drog till Amerika hän.
Med sorg i sitt sinne hon gick ensam hemma
Hon kunde ju icke den älskade glömma
Hon tänkte på honom var dag och var natt
Hon längtade drömde alltjämt om sin skatt.

Så kom där ett brev från Amerika hän
Det var från den bortreste vän.
Han skrev: Kära flicka var hälsad och vet
att nu kan du komma hit än.
Här blommar vår glädje, här smäler vår lycka
Här vill vi tillsammans på kärleken bygga.
Här sänder jag pengar, kom snart om du kan.
Jag väntar den dagen du stiger i land.

Den fattiga flickan hon log och hon grät.
Farväl bjöd hon vänner och släkt.
Snart ånga mot fjärran så glad hon sig lät.
Hon trotsade farorna käckt.
Hon drömde nu bara om sällhet och lycka
när fästmannen henne i famn skulle trycka
Snart randades dagen då hon steg i land
och träffade mannen hon givit sin hand.

Uti lyckolandet de båda nu var.
Där skulle de leva sitt liv.
Men planer på annat i sinnet han bar.
Hon skulle ej bliva hans vif.
Nu uti en droska de båda anlände
bort till ett hotell där var fröjd utan ände.
Han sade: Jag måste gå bort lilla vän
men stanna nu när tills jag kommer igen.

Och om någon timma tillbaka han var
hos flickan så älskvärd och god.
Men inte allena ty sällskap han har
Två negrar bredvid honom stod.
Han sade till henne: Jag kan ej dig äkta
och åter till Danmark ej mer kan du mäkta.
Bland dessa två svarte du väljer en man.
Således är bruket uti detta land.

Och flickan hon grät ju så hiskeligt men
den ene av negrarna tog
sin näsduk och förde deltagande hän
och flickan till barmen han drog.
Han torkade tåren, han tröstade henne
hon visste ej varthän hon skulle sig vända.
Så valde hon honom som öm var och god.
Men vännen den grymme hon icke förstod.

Med negern hon blev gift och han var ju rik
Hon födde åt honom ett barn.
Och gossen var vit nästan moderen lik
fast neger och svart var ju karn.
Och negern han talte till henne om saken:
Din vän var en skurk det är klart ju som dagen
den gången sin älskling han sålde åt mig.
Tolvtusende kronor det gav jag för dig.

Den svarte var öm om sitt barn och sitt viv
och rik därtill och mycket god.
Dock ändade sjukdomen tidigt hans liv.
Hans änka i rikedom stod.
Så drog hon tillbaka till Danmark hon vände
och kom till den byen som närmast hon kände.
Till Hjöringe kom hon till närmaste by
Där fann hon en gård som var hyggelig och ny.

I nybyggda gården en gäst trädde in
Direkt in i stugan det bar.
Men hämndfull och bitter hon vart till sitt sinn
på mannen som inne ej var.
En skur av förvåning nu antrade mannen,
kom in och omsider de kände varannan.
Hon skådar sin falske och trolöse vän
och karlen han kände sin fästme igen.

För tolv tusen kronor jag köpt mig en gård
och äktat en flicka med mynt.
Jag lämnade dig uti negerens vård
och detta det var väl försynt?
Hon sade till honom: Så skamligt du handlat
den dagen du mig till slavkvinna förvanlat
Se nu är jag rik och ditt straff skall du få
ty nu ifrån gård och från allt skall du gå.

Så ömt om förskoning jag bad dig en bön
men hjärtlöst du sålde din vän
För falskhet och grymhet nu får du din lön
ty blodspengen tar jag igen.
Den skänker jag bort till den fattiga jättan
som går uti ängest bedragen i väntan.
Ty så lönar Gud både falskhet och svik
Förr varder jag fattig men kärleken rik.

.....
X ATT VARA KÄR visa. Något Omarbetad Noter stora boken sid. 102

Att vara kär det är en envis låga
som flammor opp det vet nog en och var.
Ty tungt det känns, ja mången gång en plåga
men roligt när man flickors hjärtan tar.
För Lottas hjärta bråka, en kväll vi gick och språka
Vi språkade om kärlek hopp och tro
och så min arm om Lottas liv ja slo.

Vi gick till dans ner hos Per Ols i hagen.
Vi dansade av gammal lust och fröjd.
Av Lottas blick jag genast blev betagen
En kyss på mun var lågans högsta höjd.
Men Lotta ville hämmas. Hon skrek: Du skulle skämmas.
Den kyss du tog tillbaks du strax skall ge.
Min låga slocknar annars ett tu tre.

Nu e ja gift allt med min äilla Charlott
Vi har en ko och så en liten gris.
En pys hon fick en liten tid i förskott
Jag tycker själv den liknar mej presis.
Men envis är den låga, som mej alltjämt vill plåga.
Du varje da vid vaggan sjunger ja
Du sällskap får kanske en vacker da.

.....

X

X L I L J A N. visa från 1890 talet. Noter stora boken sidan 163.

Uti dalens lamm i den lugna hamn
växte liljan så dejelig och skön.
skild från världsbullrets larm,
smekt av vårsol så varm
stod hon där i sin vårmantel grön. Samt i blå boken i D dur.

Skön den liljan är, skön den dräkt hon bär
på den plats hon av skaparen fick.
Ingen ovän hon hör
ingen sorg henne stör.
Hennes lovsång mot himmelen gick.

Örnen svingar sig på en luftig stig
fick se liljan i undangömd dal.
Säg vill du följa mig åt
på min luftiga stråt?
Så var frestarens förföriska tal.

Liljan svarade: Jag finner ej mitt behag
att som du fara världen omkring.
Nej dalen är mig så kår,
Skaparn ställde min här
för att stolt stå och se mig omkring.

Örnen flög sin kos upp till alpens ros
men kom åter till dalen igen.
Liten lilja du är
mig för kår att stå här.
Kom jag bär dig på färdens min vän.
.....

AGIV DIN SKÄRV OCH TIG. Visa. X Noter stora boken sidan 166.

Om en liten parvel om ett öre gnäller
stå då ej och säg vad du om honom tror.
Kanske stryker gåvan åt till karameller, *Ännu sid 5*
kanske bär han hem den åt en fattig mor.
Kanske har han ingen mor som väntar sig.
Spara ej din gåva, giv din skärv och tig.

När du ser en usling, sök då ej att leta
i hans röda näsa skålet till hans nöd.
Kanske har hon rodnat utav harm att veta,
huru ofta munnen lidit brist på bröd.
Det går upp och ned för oss på livets stig.
Även du kan slintat, giv din skärv och tig.

Höljd i trasor står en gatans magdalena
med ett barn vid bröstet, det har ingen far.
Rynka pannan ej du hittills oskultsrena.
Du vet väl att mången ängel fallit har.
Önkan för den arma, bön till Gud för dig
skadar ingendera, giv din skärv och tig.

Mästarns ord du följer när du hemlighåller
för den vänstra handen vad den högra gör.
Gärningen skrivs upp i himlens protokoller.
kommer dig till gods en gång när du dör.
Gott att då ha samlat ty vid himlens tron
står till sist vi alla såsom fattighjon.
.....

D E N S K Ö N A E M M A. Sångnoter sidan 155 i stora boken

Den sköna Emma vid fönstret satt
och såg på månen den klara natt.
Från hennes ögon föll strida tårar
ty aldrig glömmet hon Augusti månad.

Hon var så lycklig, hon var så säll
när han kom till henne varje kväll
De sjungo samman små små ballader
och ofta gjorde de promenader

Men mamman sade: Dig akta barn
att du ej faller i mannens garn.
Det kan bli farligt att promenera
och lika farligt att små ballera.

Så kommer vintern med snö och slask
och Emma börjar bli mindre rask.
Då sade mamman: Du spelat över.
Men Emma svarar: Det går väl över.

Nu har förflutit ett långsamt år
och hon för honom färlt mången tår.
Ty mest av allt nu hon honom saknar.
Men tyst för allan del, den lille vaknar.

.....

L E N A . Sångnoter sidan 1022 i blå boken..

I många herrans år ja te Lena friat har.
Vi tänkte oss båda förena
Och hade hon fått mej had hon fått en stilig kar
fast ja var så styver i bema.
Och att ja inte fick na de va väl de felet
själve hin han va me uti spelet.

Snart börja högfärdsandan i skallen på na gro
hon ville te stan å bli fröken
Så sad hon adjö me båd mig och kalv och ko
och jag följde me na te Kröken.
Och att för evigt vara mej hulder och trogen
hon besvor så de ven uti skogen.

Sen såg ja inte Lena på åtta månars tid.
Ja började efter na längta
Och så en vacker dag tog ja på mej granna klär
och skor som ja fått av mor Bengta.
Så tog jag Gud i hågen de va väl ändå någe
och så for ja te Stockholm me tåge.

Där gick ja nu å blia och inte hitta rätt
men äntligen ja fann na på söder.
Ja titta på min Lena hon va så fin och nätt
hon tjänte hos en som hette Skräder.
Men om hon tyckte om mej ja si de vette fasen
men ja tyckte hon rynka på nasen.

Så talte ja om för Lena hur hemma de sto te.
Vår so hon tog tio pund ister
Men Lena bara skratta och sej på stolen vre
och talte om granna gardister.
Så kom en tocken te na kan tänka att skåpet
tog mej skuffade bums in i skåpet.

Fortsättning.

Där fick ja nu sitta i tre timmars tid
och hungrig ja blev så de kändes
Och när ja kom ut då var maten redan slut
och då ta mej tusan ja skändes
Då sa ja te Lena: Mitt hjärta de brister
å tvi katten så svultna gardister.

Men älska Lena ska ja ja intill livets kväll.
Ja om så i graven ja låge
För ändå får ja säga att Lena hon va snäll
för hon följde me mej te tåge
Och aldrig kan ja glömma de ljuvelia kvalen
när ja köste na mitt på Centralen.

.....

F A L S K A S T I N A.. Sångnoter sidan 105 i stora bok.

Besynnerliga ting här i världen kunna ske
Med sorg i hjärtat vill jag er berätta
hursom en stackars kar ej mera finnes kvar
och hur som kärlek lätt kan bli en ände.

Han sade till en flicka, ja tror hon het Kristin
Du e då allt en innligt rarare jänta
Med ett så var de gjort, ja de gick rysligt fort.
De va en dag när Kalle gick och plöjde.

Så levde dom tillsammans i kärlek och i tron
och hade så förinnerliga roligt
De hjälptes åt på lon, när Stina mjölka kon
stod Kalle tåligt stilla höll i horna.

Men lyckan hon är vansklig de kan ni nog förstå
ty döden i var buske på en lurar.
Ty Stina tog till slut en som såg bättre ut
och Kalle gick där ensam med sin smärta.

Så började han gråta och gick till stranden ner.
Han ville ej här nere längre leva.
Adjö min fästemo i morron e ja dö
Så lät han båten driva vart den ville.

Så tog han fram en kritbit och skrev på båtens kant
Farväl farväl farväl du falska Stina.
och så tog han ett hopp så att hans arma kropp
i kalla vattnet ner till botten sjonkte.

Där nittade de honom allt uti havsens djup.
Där låg han med två sammanknäppta händer.
Men dö va han ändå de kan ni nog förstå
och fickorna va fulla utav kråfter.

Och inne uti munnen låg tobaksbussen kvar
men Kritan den stod ingenstans att finna.
Men när de skulle ta i nävarna å dra
så hållt han så förinnerligt hårt om biten.

Där hör ni nu goväner hur farligt de ju e,
att bli sådära rysligt kär och tokig.
Men pojkar i som ja fått aldrig går ista
och lurar oss så där av falska flickor.

.....

S Å N G V A L S E N. Sångnoter sidan 134 stora boken.

Vad ska vi sjunga vänner. säj?
En vals en vals en vals en vals?
Kom kom kom, sköna mö i valsens virvel
Kom och hör, hör hör harmoniens ljuva klang.

Tryck dig intill mig, intill mitt trogna bröst
Här ska du finna skydd mot faran
här ska du ock finna tröst.

Härligt och skönt är att sväva hand i hand
liksom ett moln över jordens dystra ring
Ewiget jag ville loss från bojor och band
Sväva, som vinden fläkta runt i dansen kring.

Känn hur mitt hjärta det spränga vill sin boning
Hör tick tick Hör tick tick klappande ber om förskoning
Lindra min smärta. Kan du mej försaka?
Vill du bli min maka, ja min maka?.

.....

X B A L I S K O G E N. *Även på sid 10* Sångnoter sidan 14 stora boken.

Till pingsten när skogen blir riktigt grön
då ska vi hälst ut med vår flicka skön
Ja sådana e seden nu här till lands
att svinga små jäntor i lustig dans.
Tra la la la la tra la la la la
Tra la la la la tra la la la la.
Tra la la la la tra la la la la
Tra la la la la tra la la lala lala la.

Där såg jag en flicka den förra vår.
Gud give hon kommer igen i år.
Nej, aldrig en vackrare kropp jag sett
och helldagskjolen den satt så nätt.

Den pingsten den kommer så sent i år
den rent i almanackan så galet står.
Och stormen den vill inte taga slut
Männ träden då aldrig vill spricka ut?

Var morgon när jag till mitt arbete går
jag ser huru träden så nakna står.
När hem på kvällen jag kommer sen
almanackan jag tager då fram igen.

Må solen nån gång uppå skogen rå
jag tar mina vackraste kläder på.
Och träffar jag sen på min vackra tös
Ja då ska dansen gå riktigt lös.

.....

J A G Ä R F Ö D D I E N H Y D D A. *sid 22, 10* Sångnoter sid 87.

Jag är född i en hydda vid lövskogens bryn Även till den blinda
och mitt hem där jag ägde en gång. sångerskan.
Där jag byggde små kvarnar i bäcken i byn
och jag höde på fåglarnas sång.

Och den kärlek en moder kan skänka sitt barn
det kan aldrig beskrivas med ord
Ty hon vaktar dig noga från farornas garn
liksom änglarna ovan vår jord.

.....

XLUFFAREVALSEN. *Emit Norlander*
Sångnoter sidan 10 i stora boken.

När sin stunsa luffarn ser
han blir så mjuk som ett vax
Han ömma blickar henne ger
och bjuder opp na strax

Med tjiliga armen kring halsen
han fröjdar sen med glans
den stunsiga luffarevalsen
så runt som grisens svans.

Men när sen han luffar bort
blir stunsan blek och skral.
Hon smakar varken vått ell torrt
för bara kärlekskval.

Och gråten den sitter i halsen
när blott hon tänker på
den stunsiga luffarevalsen
som hon ej mer får trå.

Men när många år förgått
och luffarn luffat sej trött
och alla nubbar ej förmått
att lindra sår som blött

På nytt med sin kväsiga trall sen
han stunsan söker opp
och åter i luffarevalsen
hon får sin hjärtesnopp.

Snart en liten luff han får
ett litet luffarefrö
som uti farsans fotspår går
att jobbet ej skall dö.

När den har funnit sitt kall sen
han lämnar far och mor
och glatt uti luffarevalsen
han runt kring världen gnor.

.....

VI STUMPEN. Sångnoter sidan 53 i stora boken.

En visstump vill ja sjunga som e alldeles ny
När ja sjunger den stumpen strax sorgerna fly
Tråkig är ej min stump, stumpen är ej så lång.
Tjom fadde radde rittan lej traddelittan bom!

I julas i vår stuga vi ställde till dans.
Vad vore väl nöjet om fiolen ej fanns?
På golvet blev det gump när ja drog fram min stump
Tjom fadde radde rittan lej traddelittan bom!

När ungarna börjar gala o vaggan ska gå
Jag sjunger och spelar så snällt för de små.
Hjälper de ej på en slump då drar ja fram min stump
Tjom fadde radde rittan lej traddelittan bom.

Ja sjunger och spelar uppå min fiol
när ja drar uppå basen hörs tösernas gnol
Då drar ja te me kläm stumpen e gjord för dem
Tjom fadde radde rittan lej traddelittan bom.

Och när ja e dö och te himla det bär
vid himmelens port möter ja SanktePer
Slipper ja inte in drar ja fram stumpen min
Tjom fadde radde rittan lej traddelittan bom.

.....

HEMLANDSDALEN. ✓

Var doftar en blomma så skönt
Vart tändrar en stjärna så klar.
Vart spirar väl gräset så grönt
och svalkar väl vinden som far
som i min dal, som i mitt hemlands dal.
Som i min dal, mitt ljuva hemlands dal.

Vart sjunger en fågel så glad
och gossen så glättigt i håg.
Vart gungar en farkost åstad
så lätt över svallande väg
som i min dal, som i mitt hemlands dal.
Som i min dal, mitt ljuva hemlands dal.

Vart brusar väl bäcken så klar
som far genom ängen, väl sej?
Som skänker när sinat den har
den blomman Förgät du mig ej?
Som i min dal, som i mitt hemlands dal.
Som i min dal, mitt ljuvliga hemlands dal.

Vart klär väl sig skogen till brud
när åter det nalkas en vår
och marken i vinterlig skrud
när sommar och hösten förgår
som i min dal, som i mitt hemlands dal.
Som i min dal, mitt ljuvliga hemlands dal.

.....

Jag heter Papageno. ✓
ur Trollflöjten.

Ja fågelfångaren det är jag
Är glad och munter varje dag
och alla känna min igen
båd ung och gammal är min vän.
Jag känner alla fåglars sång
och roar folket mången gång.
Min löser är, var glad och sjung
och jag är alla fåglars kung
Min lösen är var glad och sjung
och jag är alla fåglars kung
Ja jag är alla fåglars kung.

O kunde jag en snara få
vari små vackra flickor gå.
Jag skulle fånga dussintal
och göra snart ett lyckligt val.
Den vackraste mitt tycke vann.
Hon blev min hustru, jag dess man.
Jag henne bar uppå min arm
och somnade vid hennes barm.
Jag henne bar uppå min arm
och somnade vid hennes barm
och somnade vid hennes barm.

.....

K o m K a r o l i n e k o m.
Kom kom Karoline kom Karoline kom
Kom kom Karoline kom Karoline kom.
Följ med till Klampenborg
för där finns ingen sorg.
Kom kom Karoline kom Karoline kom.
Klampen Klampen Klampen kille kille Klampen
kille kille Klampenborg.
Klampen Klampen Klampen kille kille Klampen
kille kille Klampenborg

.....

Min lilla vän i Äppelviken. ✓

Jag har flackat och farit från Kap till Peru
 Lite kär har jag varit men aldrig som nu
 Hon är min sen en månad Nu är jag nöjd
 ty min väg den är röjd och min farkost förtöjd.
 Värre var dag blir min tränad
 Å vilken höjd utav fröjd.

Min lilla vän i Äppelviken
 ger mej en sällhet utan sans
 söker jag genom land och riken
 finnes hennes like ingenstans
 Kommer jag från en storstads ghetton
 eller en fjärran syndig hamn
 så tar jag en spårvagn linje tretton
 och vilar ut i hennes famn.

Hon har motbok med Bratten och Vallenbergs bank
 Jag får pengar till skatten ifall jag är pank
 Jag är ej sol och värman fast hon har gård
 och en användbar Ford och kan klä sej i mård.
 Men så förtjusande mår man
 uti den älskades vård.

Min lilla vän i Äppelviken
 ordnar det fint i egna vrån
 där vi kan dansa till musiken
 från hennes lilla gramfon.
 Tröttnar vi på att leka kurra
 gömma därhemma efteråt
 har hon en liten aktersmurre
 uppå sin egen lilla båt.

Vad som än mände komma och hur det kan gå
 blir min flicka i Bromma nog trogen ändå
 Hon har gjort mej så glödhet galen och kär
 att var kyss hon beskär smakar ny premiär.
 men hon är själv lika rödhet
 hur skall det sluta det när?

Min lilla vän i Äppelviken
 ger mej sin kärleks heta vin
 när hon har stängt cigarrbutiken
 och dragit ner sin rullgardin
 När jag farit mycket illa
 då är det skönt att långt från stan
 vila i hennes lilla villa
 i hennes dubbla ottoman.

.....

SÅNGEN OM GLICINERNA. ✓

I blommornas sköte jag väntar ett möte
Min trädgård skall smyckas till fäst.
Bland tunga gliciner och unga jäsminer
jag hälsar min sällsynte gäst.
När himmelen blånar och solskenet lånar
åt blommornas kalkar sitt gull.
När rosorna glöda så heta och röda
han kommer på gångarnas mull.

Se sommarn är nära och fruktträden bära
renetter och klar astrakan.
Se körsbärens hängen och persikans klängen
som digna omkring min altan.
Så saftiga tunga där hänga i klunga
oranger och gul mandarin.
Se saftiga druvor med daggiga huvor
som skänka det ädlaste vin.

Så hjälp mig att binda girlanger och linda
med vildvin spaljer och stam.
Och hjälp mig att breda av ros och reseda
en matta där han skall gå fram.
Strö rosor på gången och smycka balkongen
med hängen som skimra i blått.
Låt rosorna glöda så heta och röda
i lyckans förtrollade slott.

.....

En stjärnens natt. Vals E. Vestling. ✓

Det var en strålände stjärneklar natt
Vid min sida förtroligt du satt
Din blick var varm och den glödde din kind
när du smektes av sensommarvind.
Du lät min ana en himmel på jord
I mitt hjärta jag gömt varje ord.
Du var späd du var fin
Det var doft av jasmin
och i fjärran en spröd violin.

Tindrande stjärnor i natten
sågo vår hemlighet
Doftande blomst i rabatten
hörde vad ingen vet.
Tid som har flytt fås ej åter
Minnet är allt jag har kvar
Djupt i mitt hjärta det gråter
och drömmer om flydda dar.

Nu är den öde vår lilla berså
Sommarens blommor nu vissnade stå.
Men himlens stjärnor de blinka mot mig
liksom vilja de minna om dig
När du gick bort blev så ensamt och kallt
Nu jag saknar dig städs och i allt
Det var sol i mitt sinn
innan sorgen kom in
ty du lovade evigt bli min.

Tindrande stjärnor i natten o.s.v.

.....

Sina lockar har hon snaggat tätt
 kring ett huvud fullt av spleen och griller.
 I en värld av smärta har hon klätt
 sina blå pupiller .
 En monokel har i ögat satts
 fastän ögonen knappt orka titta
 och en herrväst knäppes på den plats
 där en barm skall sitta.

La Garçonne La Garçonne inte kvinna men ej heller man
 Skapt som kvinna villhon vinna
 samma rätt att leva liksom han.
 Lock som ringlat har hon schinglat
 och om världen har hon fel begrepp
 Men hon sminkar blott sin läpp
 och går klädd i hatt och käpp, La Garçonne La Garçonne.

Ofta nog ett litet menlöst få hänger hon varenda natt på krogen
 Kanske anar man ett välskapt knä och en barm knappt mogen.
 Kinden vit av puder och av smink mellan ögonen en smärtfylld fåra
 Indolent hon fuktat med en drink munnens röda skåra.

La Garçonne La Garçonne inte kvinna men ej heller man.
 Stackars liten, söndersliten
 av den eld i hennes hjärta brann.
 Med din kind het i din blindhet
 hejdlöst rusar du mot ditt fördärv
 och du tror att du är djärv
 fast du skälver i var nerv La Garçonne La Garçonne.

Varför klipper hon sitt stackars hår varför sminkar hon sin kind
 och panna?
 Tror hon att det klär vid tjugo år med en stor havanna?
 Har hon glömt att hennas späda kropp som vår Herre likt ett
 blomster skapat
 är en vrågbild ifrån tå till topp som hon efterapat.

La Garçonne La Garçonne inte kvinna men ej heller man
 som en välnad halvt förkolnad
 av den ungdomseld som knappast brann.
 Modenycker dans och drycker
 har berövat dej din färg och form
 och i solsken regn och storm
 är du lika trist abnorm La Garçonne La Garçonne.

Som en drivhusblomma trött hon går
 i föräldra hemmets sunda vindar
 Far och mor kanhända ej förstår
 att hon dem förblindar.
 Fastän drivhusblomman är modern
 kan hon liväl trött och sorgset blicka
 Kanske har man ej gett skydd och värn
 åt sin lilla flicka.

La Garçonne La Garçonne.
 du som föddes uti sol och vår.
 Var du lätt ledd var du rätt ledd
 när du nådde dina sjutton år.
 Vem vill döma vem kan glömma
 att du skapades till brud och mor.
 Men om du också vilse for
 är du bättre än vi tror La Garçonne La Garçonne.

.....

EN ÖM OCH TROGEN MAKAR. ✓

Ur operan Trollflöjten Mosarth.

En öm och trogen maka vill Papageno ha.
Vad fröjd jag skulle smaka den stund hon gav mej ja.
Den stund hon gav mej ja, den stund hon gav mej ja.
Då smaka en kyss mej dock bättre
än vin och de läckraste rätter.
Då blev ingen börda mej tung
men jag blev så säll som en kung.
Ja jag blev säll som en kung. Då blev ingen börda mej tung
Ja jag blev säll som en kung. men ja blev så säll som en kung.

En öm och trogen maka vill Papageno ha.
Vad fröjd jag skulle smaka den stund hon gav mej ja
Den stund hon gav mej ja, den stund hon gav mej ja.
Men tänk om mitt öde nu bliver
att flickorna korgen mej giver.
Jag grämjer ihjäl mej en dag
O flickor för edra behag. Jag grämjer ihjäl mej en dag
O Blott för edra behag O flickor för edra behag.
O Blott för edra behag.

En öm och trogen maka vill Papageno ha
Vad fröjd jag skulle smaka den stund hon gav mej ja
Den stund hon gav mej ja, den stund hon gav mej ja.
Nu känner mitt hjärta blott plågor
Jag dör, jag förtäres av lågor.
Men räck mej en sockersöt mun
så kvicknar jag åter på stund.
Kvicknar åter på stund
Kvicknar åter på stund.
Men räck mej en sockersöt mun
så kvicknar jag åter på stund.
.....

B L A N D F J Ä L L E N. ✓

av Heland . Ej originaltexten.

Högt upp i Norden bland fjällen grå.
Ja där vill jag bygga min hydda.
Kransad under en himmel blå
av skogar som den kunna skydda.
Där har den ensliga stugan stått.
Ja där har min barndom förflutit
Skydd och huld i ett hem jag fått.
Ja där har min ungdom jag njutit.

Till dessa fjällar, min tanke spanar
Dit står min längtan att bygga bo.
Bland dessa furor och dessa granar
där vill jag leva i frid och ro.
.....

KRISTINA NILSSONS VIS'A.

.....

Högt i Småland invid Växjö trakten
 stod min vagga i ett torrtigt tjäll.
 Där naturen uti sommarprakten
 strödde blommor på en mossrik näll.
 Där höga furor susa, lärkan slår sin drill
 skogens bäckar brusa och jag lyssnar till
 Där höga furor susa, lärkan slår sin drill
 skogens bäckar brusa och jag lyssnar till.

Nu jag sjungit har i alla länder.
 I Paris där blev min lycka gjord.
 Men min tanke ofta återvänder
 hem till Sverige och min fosterjord.
 Uti skogen satt jag ensam mången gång.
 Hörde siskans kvitter, hörde trastens sång.
 Uti skogen satt jag ensam mången gång
 Hörde siskans kvitter, hörde trastens sång.

.....

Bröllopsmarsch.

Se nu så tågar bröllopsskaran ståtligen framåt.
 Se hur lilla bruden flambredvid brudgummen sin
 liksom en ros av fågning strålar.
 Spelemän med fioler och med flöjter stämmer opp
 och mången brudesmäll sätter tåget i galopp
 Ångarna ge ståta uti blommande skrud
 och solen den beskiner både brudgum och brud.
 Klockorna de ringa uti kyrkoby
 och toppen utav kyrkotornet blänker emot skyn.

.....

Isabella tänk på vad du gör. Duett.

Jag har kommit hem ifrån Paris
 en familjeflickas paradis.
 Jag hoppas att man ej därute så fördärvat din moral
 att du här hemma ställer till skandal
 Jag i familj har bott fast jag naturligtvis
 även tatt lektioner i kurtis.

Men Isabella tänk på vad du gön
 så att de inte händer nån malör.
 Du är som fjärlin vingad på Haga.
 Du bara fladdrar tills du dör.
 Jag tjusar till varenda körsnärssör.
 O Isabella tänk på vad du gör.
 Att alla maskulina är svaga
 De kan väl inte jag rå för.

.....

L J U N G B Y H O R N.

Balled av Frieberg.

Och riddaren red genom grönskande lund
 för att kärstens boning uppnå.
 Då varnade han uti skymningens stund
 själva skogsnympen framför sig stå.

Där stod hon den stolta i höghet och prakt
 med sitt glänsande lockiga hår.
 och ögon som lyste av kärlekens makt
 och en mun som förförande log.

Var hälsad du tappre hon läspade ömt
 och guldhornet hon riddaren bjöd.
 Drick kärleken till och när hornet du tömt
 sitt då av och trå dansen med mig.

Jag bjuder dig kärlek och glödande vin
 av det åldriga skummande mjöd.
 Jag bjuder dig guld ur förgyllande skrin.
 Sitt nu av och trå dansen med mig.

Men riddaren sporrar sin gångare god
 och flyr bort med det gyllende horn.
 Till Ljungby det bär, över heden med mod,
 men av Ljungeldar spärras hans väg.

Då rider han in på det nyplöjda fält
 i vars fåror han kostligt nedljöt.
 Men trollen på heden de skria så gällt
 Giv oss åter vårt rövade horn.

Så kom han till Ljungby sin kärestas slott
 och föll ned för sin älskade brud.
 Berättar sin färd huru hornet han fått
 och bedyrar sin trohet och dör.

.....

X FLY FUGL FLYV. Dansk visa. Sid 68 i store boken

Flyv fugl flyv over Furusøens vove.
 Nu kommer natten saa sort.
 Altit ligger skol bagom blåaande skove.
 Dagen den lister sig bort.
 Skynd dej nu hjem til din fjedrende mage
 til de gulnåbade smaa.
 Men naar i morgen du kommer tilbage
 sig mej daa alt vad du saa.

Flyv fugl flyv over Furusøens bølje.
 Strekk dine vingar nu vel.
 Ser du to ålskande dem skal du følge.
 Dybt skal du spejle deres sjel.
 En jeg en saanger saa bør jeg vel vide
 kjerligheds lyttrende lyst.
 Alt vad ett hjærte kan rymme og lide
 borde ju tolke min ryst.

Flyv fugl flyv over Furusøens brusen.
 Dybt drager naten sit suk.
 Træerna viska med enselig susen.
 Hilser gonat med en buk.
 Har du vel lyttret til flerfaldig smærte
 selv ved dem fjedrade flok?
 Sig nu godnat til ett bævande hjerte
 Sig det det ved du vel nock.

.....

Beväringsvisa av Oskar Svanlund.

En visa vill jag sjunga för en här jag nu står.
Den handlar om min levnad vid ett och tjugo år
när jag för första gång satte bössan i min hand
och lärde mej försvara båd kung och fosterland
Fadderi fadderullan li fadderej fadderi fadderullan lej.

Och när vi kom till Blevinge så fick vi oss bege
och visa oss för doktoren som nakna oss fick se.
Han såg på mitt behag där framme och där bag
och såg om jag var frisk så jag kunde slå ett slag.
Fadderi fadderullan li fadderej fadderi fadderullan lej.

Sen fick vi exersera och visa vårt honnör
och skilja på en köpperall och på en kommandör
för de var lätt ta fel på en lus och en kamel
och på en skorstensfejare och bagaregesell
Fadderi fadderullan li fadderej fadderi fadderullan lej.

Var morgon höll vi korum med bön och psalmesång.
Din klara sol går opp och ner .sen skrek vi på en gång:
Må Gud bevara både fosterland och kång
och må han länge leva och bli va stor och lång.
Fadderi fadderullan li fadderej fadderi fadderullan lej.

Och sen vid dansebanan Beata jag fick se
De var en stilig fjälla med hatten uppå sne.
Jag henne bjöd på dans hon viftade med sin svans.
Så svängde vi om till ljusan dar så vi miste våran sans.
Fadderi fadderullan li fadderej fadderi fadderullan lej.

.....

T V O S T E P. visa av Oskar Svanlund.

Mel. Tpsi av Max Keller.

Tjo hejs å fadderallan de var en gång på bal
när jag och lilla fjällan vi kom så smått på tal.
Säg vilken är den dansen som du nu gillar bäst?
Hon cvarte att de visste du att steppen den är bäst.

A hejs å svejs så blir de kollifejs Pist.

När som grabben han lägger labben
så stadigt uppå hennas bak
Å himlahöjder å vilka fröjder
se här ser ni grabben med smak.

Dansbanan vill jag likna vid ett oroligt hav
där ungdomen är skutorna som gungar an och av.
Där grabben sköter rodret på flickans akterskepp
och struntar i kompassen, sånt plär man kalla stepp.

A hejs å svejs så blir de kollifejs Pist.

När som grabben han lägger labben
så stadigt uppå hennas bak.
Å himlahöjder å vilka fröjder
se här ser ni grabben med smak.

.....

X L I L L E K A R E N .

Dansk visa. Musik av Heise.

Husker du i höst daa vi hjemed fraa marken gikk
vænte du imod mej et spørjene blikk.
Daa falt det paa mit sind
att jeg ver hidtil blind.
Sig mej lille Karen vad mente du daa,
Sig mej lille Karen vad mente du daa?

Husker du i vinter vi sad omkring arnens ild?
Jeg fortalte kjerlighed og du hørde til.
Tidt oppaa mej du saa
ad jeg gikk rent istaa.
Sig mej lille Karen vad mente du daa?
Sig mej lille Karen vad mente du daa?

Husker du i julen ved giggers og fløjters klang
medns vi over gulved oss lysteligt svang.
Saa jeg paa dej forvidst
at du blev rød til sidst.
Sig mej lille Karen vad mente du daa?
Sig mej lille Karen vad mente du daa?

Nu saa er det foraar og spirerna foldes ud.
Fuglen bygger rede og skoven staar brud.
Alt vad har leven veed
drømmer om kjerlighed.
Sig mej lille Karen vad menar du nu?
Sig mej lille Karen vad menar du nu?.

Slut. Reservation för felstavning.

.....

S U S U . En zuluballad.

Sid 10 i N° 1

Vid den stora zuluflod
en förälskad zulu stod
Vid den andra stranden så
en flicka han ej kunde nå.
Simma över ej han gad.
Därför på ett rosenblad
gjorde han sig ett brev
som bort till henne drev.

Min lilla susu o du svarta
kärlek har vakt.
Ack om jag kunde
tog jag dej med makt.
Natten är härlig
tänk då uppå mej.
Susu å min lilla susu
kommer du ej?

Susu med den svarta kropp
fiskade fikonbladet öpp.
Gömde det på zuluvis
som Eva uti paradys.
Och den dag då hon stod brud
stodhonsi gudomlig skrud.
Brudedräkten hennes blev
det blad varpå han skrev.

Min lilla Susu o du svarta o.s.v.

.....

DANSK SØLDATVISÅ. *Sid 34 i stora boken?*

Den gaang jeg drog avsted min pie ville med.
 Min pie ville med, ja min pie ville med.
 De kan du ej min vän jeg gaar i krigen hæn,
 men vidst jeg ikke falier saa kommer jeg igen.
 Men vor de ingen fare saa blev jeg her hos dej.
 Og alle Danmarks pier de stole nu paa mej.
 Og derfor vill jeg slaas, som tapper landssoldat
 Hurra hurra hurra.

Min fader og min mor di sade disse or
 Di sade disse or, ja di sade disse or.
 Vi kan dej stole paa i krigen maa du gaa,
 men vem skal pløja markerne og ven skal graesed slaa.
 Ja det er netop derfor vi alle maa aavsted
 for anners kommer tyskerne og hjælper oss dermed.
 Ja derfor vill ~~ja~~ slaas som tapper landsoldat.
 Hurra hurra hurra.

.....

SVENSK SÖLDATSÅNG. *Sid 157 i stora boken*

O fosterland du ädla dyra Nord.
 Ej någon ovän här skall lagrar skära.
 Här växer upp en kår uppå vår jord.
 En sån som oss vill kriga för din ära
 En sån som oss vill kriga för din ära.

Om ofred kommer och om krig alarm
 och friden på vår jord ej längre vilar.
 Högt svallar blodet i min unga barm
 och gladligt emot farorna jag ilar.
 Och gladligt emot farorna jag ilar.

Men stupar jag så gråt ej du min vän
 fast jag gick bort i mina unga dagar.
 Dock lever den som döden gömde hæn
 i strid för fosterlandets helga lagar.
 I strid för fosterlandets helga lagar.

Så dör jag glad välsignad i Guds namn
 om detta kriget vill mitt liv begära.
 Jag slumrar ljuft i dödens kalla famn
 för konung och för fosterlandets ära.
 För konung och för fosterlandets ära.

.....

I CHARLOTTENLUND.. Dansk visa. *Sid 142 i stora boken*

Det var en man som sökte nöje finna
 och gick ut en stilla aftonstund.
 När hans kone var hos en väninna
 fann han vägen till Charlottenlund.
 Rits rats fille bom bom bom
 de var i Charlottenlund
 Rits rats fille bom bom bom
 Tralla la la la la lam tarram.

Vem han sökte kan väl ingen veta
 Vem han fann det vet man ungefär.
 I ett snår där buskarna stod täta
 en student hans kone höll så kär.
 Rits rats fille bom bom bom o.s.v.

Studenten han blev rädd och skulle knipa
 Konen så i samma ögonblick:
 Käre man du kan väl nog begripa
 att vi bara läser botanick.
 Rits rata fille bom bom bom
 De var i Charlotten lund.
 Rits rats fille bom bom bom
 Tralla la la la la lam tarram.

.....

KALLE PETTERKVIST. Gardistvisa.

Vem känner ej Kal Petterkvist
ty i vår hela sta
ej finnes någon livgardist
så livad å så gla.
På Tivoli i valsens rund
ja mej så stiltigt för
att man sig vänder om på stund
och ropar uti kör.

Se på Kalle, se på Kalle. (Mans och kvinnorörter)
se på lilla Kalle Petterkvist
Kalle Petterkvist, Kalle Petterkvist
en stiltiger livgardist.

En kväll helt nyss jag var uppå
Alhambra varite.
Där sjöng man uppå senen så
nej se på Kalle P.
Då blev jag arg steg upp och sa:
vad är det för ett sätt?
Men alla damer ropa bra
och skreko uti ett .

Se på Kalle, se på Kalle (Damröster)
se på lilla Kalle Petterkvist
Kalle Petterkvist, Kalle Petterkvist
en stiltiger livgardist.

På Tivoli å Gröna Lund
var piga ständigt sa:
Att ingen uppå Jordens rund
kan dansa så som ja.
En kväll så vilt jag svängde mej
att mina byxor sprack
Då trängde man sej runt om mej
å alla ropa : Ack.

Se på Kalle, se på Kalle (Mans och kvinnoröster)
se på lilla Kalle Petterkvist
Kalle Petterkvist, Kalle Petterkvist
en stiltiger livgardist.

När jag tjänt ut min kapulation
allt uppå jorden här
jag kilar till en högre son
med packning å gevär.
Och invid himlens port till slut
det ej förvånar mej
om Petrus ropar utan prut
när han får syn på mej:

Se på Kalle, se på Kalle (Grov mansröst)
se på lilla Kalle Petterkvist
Kalle Petterkvist, Kalle Petterkvist
en stiltiger livgardist.

Atta takter musik efter varje vers.

.....

G A R D I S T V I S A.

Från Kungl. Östa Livgarde.

Gardistens glädje den är klen
det får han allt proba.
Han bara har fått sina ben
för att med dem marschera.
I takt och tu och disiplin
så flitigt han studerar
tills han blir exercismaskin
åt den som kommenderar.

Ej på jordene förvisst
ingen värre har det
än en stackars livgardist
vid det Andra Gardet.
Ej på jordene förvisst
ingen värre har det
än en stackars livgardist
än en stackars livgardist
vid det Andra Ga-ar-det.

Å ett å tu å ett å tu å tre
Tra la la la la la la
Halliå halliå halliå å ett å två.

2. vers.

Som kallefaktor måste han
löjtnantens yttre ansa.
Punsch av flickor få man kan,
men efter pipan dansa.
Och till händeräckning hit och dit
man skickas ut för resten
och till belöning för sin flit
får krypa i arresten.

Ej på jordene förvisst
ingen värre har det
än en stackars livgardist
vid det Andra Gardet.
Ej på jordene förvisst
ingen värre har det
än en stackars livgardist
än en stackars livgardist
vid det Andra Ga-ar-det

Å ett å tu å ett å tu å tre
Tra la la la la la la
Halliå halliå halliå å ett å två.

3. vers.

Till Tivoli ibland vi gå
att festa och att rulla
och bjuder opp i dansen då
en trind och ståtlig kulla
En kronans karl är ingen knöl
han vet sin känsla toika
Han bjuder kulan ett glas öl
och så en stilig polka.

Då han rogar sej förvisst
det beror sej på hur han tar det
Än en livad livgardist
ingen bättre har det.
Då han rogar sej förvisst
det beror sej på hur han tar det
Skönt att vara livgardist
Skönt att vara livgardist
vid det Andra Ga-ar-det.

Å ett å tu å ett å tu å tre
Tra la la la la la la
Halliå halliå halliå å ett å två.

4. vers.

Men ock en fröjd gardisten har
när slut är exercisen
Det är när han till Djurgårn drar
att slåss emot polisen
I sluten trupp förutan prut
belägra vaktkontoret
och den som sticker näsan ut
får smörj förrän han tror et.

Då han rogar sej förvisst
det beror sej på hur han tar det
Än en livad livgardist
ingen bättre har det.
Då han rogar sej förvisst
det beror sej på hur han tar det
Skönt att vara livgardist
skönt att vara livgardist
vid det Andra Ga-ar-det.

Å ett å tu å ett å tu å tre
Tra la la la la la la
Halliå halliå halliå å ett å två.

5vers.

Men ock en fröjd gardisten får
som icke unnas flera
Det är när han om några år
sergeanten tar med mera.
och som fanjunkare till slut
han mera ej behöver.
När fläsk och ärtor delas ut
får han vad som blir över.

När han rogar sej förvisst
det beror sej på hur han tar det.
Än en livad livgardist
ingen bättre har det.
När han rogar sej förvisst
det beror sej på hur han tar det.
Skönt att vara livgardist
skönt att vara livgardist
vid det Andra Ga-ar-det.

Å ett å tu å ett å tu å tre
Tra la la la la la la
Halliå halliå halliå å ett å två.

6 vers

En livad skåning sa till mej (Sjunges på skånska)
Vet hut din råe råling
Geväret passar icke dej
du skall ha släpmondering.
Dväljs sedan bland kanoners dån
och sporrar och kandarer
Res ner till Skåne härifrån
till Kronprinsens husarer.

Ja ja ja jag tror förvisst
där rätt han har det
Ja skall bliva kavallerist
struntar uti Gardet.
Ja ja ja jag tror förvisst
där rätt han har det
Ja skall bliva kavallerist
intet längre livgardist
vid det Andra Ga-ar-det.

Å ett å tu å ett å tu å tre
Tra la la la la la la
Halliå halliå halliå å ett å två.

.....

X Text till Fiskarflickan
Vals Musik av Mejerbeer.

Sid 23 i No 14

Fiskarflicka lilla
det kan gå dej illa
Far ej ensam ut på hav
du så lätt kan gå i kvav.
Fiskarflicka lilla
lätt du i kan trilla
och din grav du lätt kan få
uti böljan blå.

Texten till refr. tilldiktad.
ävensom de fyra sista raderna
i första reprisen.

Refräng.
Men vill du ej försvinna
lyd mitt råd
ty döden kan du finna
både kall och bråd.
Du vållar sorg och smärta
blott för det mod du har
och han får ej ditt hjärta
som står på stranden kvar.

.....

SÄC MINNS DU.

Säg minns du när solen den lyste så glatt?
Och jorden var full utav fågring.
Du lovade bli va min brud och min skatt
Du visade framtidens hägring
Och då i mitt hjärta en blomma sprang opp
dess blad hette kärlek dess knopp hette hopp
Du lovade skydda den blomman.

Hur höll du ditt löfte? Säg lever den än?
Den blomman så skär och så fager.
Ack nej den är döder, du svikit din vän.
Nu ensam i världen jag drager.
Om blomman är döder vad går det väl säg
om en liten blomma blir trampad på din väg?
Det finns ju så många i världen.

.....

NÄR I KVÄLLEN. Visa.

När i kvällen o min älskling
solen sänkt sin krona ned
och de tysta skuggor vandra
ljudlöst över äng och hed.
När blott vindens sus i skogen
stör den stilla nattens frid.
Älskar du mig ej som fördom
som uti vår ungdomstid?

Tänk i kvällen o min älskling
ej med bitterhet på mig
fast jag gick min väg i tysthet
lämnande så ensam dig.
Min du kunde ju ej bli va,
hjärtat måste offra sig.
Därför bäst att så vi skiljas
bäst för dig och bäst för mig.

.....

Visa lanserad av Schvente i Flena.

Att dikta krigarvisor de e min sann ej lätt.
Men mina visor diktar jag på mitt eget sätt.
Ja här ska ni få höra en vits som är så dum,
att själva Salig Dumbom han skulle blivit stum.

Nej håll i mej, håll i mej annars trillar ja omkull.
Nej håll i mej, håll i mej (Tal) Men snälla ni kan ni inte hålla
i mej då va? Annars trillar ja omkull.

En mor sa till sin dotter en dag för länge sen
Du understår dej inte att kyssa några män.
Hon lydde prompt sin mamma och det förutan knot,
ty nu så kysser männen men flickan tar emot.

Nej håll i mej o.s.v.

En bonde for till staden att sälja få ett svin.
Som inte de gick för sej så drack han brännevin.
När suggan hon kom åter sa hustrun si som så:
Ja sänt till stan en sugga, men fick tillbaka två.

Nej håll i mej o.s.v.

.....

X ROCKEN OCH VÄSTEN. O.S.V. *Sid 66 i stora boken*

De va en da förleden ja reste in te stan faddera.
De va en da förleden ja reste in te stan.
Å allt ja hadde på mej va nytt ja nytt för dan
Både rocken å västen å byxorna å skorna.
Sjung hopp fadderian dej. Sjung hopp fadderian dej.

Så börja de å mulna uppå himmelen den blå faddera.
Så börja de å mulna uppå himmelen den blå.
Ja tänkte att nu kan ja ej längre ute gå
me rocken å västen å byxorna å skorna
å hopp fadderian dej. Å hopp fadderian dej.

Så gick ja in på kroa å krögaren kom fram faddera.
Så gick ja in på kroa å krögaren kom fram.
Han sa: Nu ska du få dej en rikti rikti dram
under rocken å västen å byxorna å skorna å
hopp fadderian dej. Å hopp fadderian dej.

Sen gick ja ut på gatan för kroa skulle stängs faddera.
Sen gick ja ut på gatan för kroa skulle stängs.
Ty krögaren sa te mej: Nu knalla dej te sängs.
Du me rocken å västen å byxorna å skorna
å hopp fadderian dej. Å hopp fadderian dej.

På gatan stod en flicka som lukta ådökolong faddera.
På gatan stod en flicka som lukta ådökolong.
Ho sa ho kände igen mej hadde sett mej förr en gång
me rocken å västen å byxorna å skorna å
hopp fadderian dej. Å hopp fadderian dej.

Den flickan hon va kärleksfull å ville gifta sej faddera.
Den flickan hon va kärleksfull å ville gifta sej.
Ja kände att hon treva efter plånboken hos mej
under rocken å västen å byxorna å skorna
Å hopp fadderian dej. Å hopp fadderian dej.

Farväl du falska flicka å dina kärleksord faddera
Farväl du falska flicka å dina kärleksord.
De enda som ja äger nu här på denna jord
de e rocken å västen å byxorna å skorna
Å hopp fadderian dej. Å hopp fadderian dej.

.....

X V E M Ä R D I N V Ä N . *Sid 83 i stora boken*

Vem är din vän du tusen vänner finner
så länge du på lyckans höjder står.
Men var och en av dessa snart försvinner
om lyckans sol den för dig neder går.

Vem är din vän kanhända skolkamraten
ifrån din barndoms lyckligare dar.
Nej han har fått en högre plats vid staten.
Han minnes knappast vem han fordom var.

Vem är din vän, männ han som vid kalaset
dig glädje skänkte i ett muntert lag?
Nej du tar fel, det var ju blott vid glaset
han var din vän och bror en enda dag.

Vem är din vän, fly till din moders hjärta.
Fast ofta glömd hon känner dig igen.
Ifrån den stund hon födde dig med smärta
hon är och blir din enda sanne vän.

.....

N Ä R S O L E N T Ä N D E R S I N A S T R Ä L A R .

När solen tänder sina strålar *Sid 149 i stora boken*
med mildhet tänker jag på dig
med mildhet tänker jag på dig.
När aftonrodnads glans sig målar
är samma tanke jämt hos mig.

Jag tänker på de sälla dagar
då vi ett äkta par skall bli,
då vi ett äkta par skall bli.
Då give Gud att han så lagar
att lyckan alltid står oss bi.

Du får ej skiljas från min sida.
Mitt hjärta säger alltid nej.
Mitt hjärta säger alltid nej.
All annan smärta kan jag lida,
men överge dig kan jag ej.

.....

X S J Ö M A N S V I S A . *Sid 110*

Sjöman är jag, dräkten den är sliten.
Fattig enkel här på däck jag står.
Hyran har jag, fastän den är liten.
Blir väl större kanske om ett år.

Men på stranden står en fager tärna,
Ewig tro och kärlek honom svär.
Ty sin sjöman älskar hon så gärna.
Men till andra säger hon så här:

Ingen adelsherre vill jag svara
med mitt ja och honom bliva huld.
nej min sjöman vill jag trogen vara.
Kärleken den lever utan guld.

Nu en sjöman bort till skeppet hastar,
sen han tagit ömt farväl av mön.
Avskedskyssen han till henne kastar
och så väggas skeppet utåt sjön.

.....

När natten förgår och storstaden får
sin prägel av sömn och vila.
Eländig och svag med härjade drag
gör tiggaren natten till dag.

Han utanför guldkrogen ställer
sig med hatten i hand.
Han passar på när det galler,
att få sig en hacka ibland.

Han lever av storstadens överflöd.
Kämpar liksom de andra för att få pengar till bröd.
När nästa dags morgon åter gryr
han trött sina steg mot hemmet styr.
Dagens ljus han flyr.

Där smyger en bov, han vädrar sitt rov.
Han går i skydd utav mörkret.
Han smyger sig an sitt hantverk han kan
och kuppen den lyckas ibland.

Han likt ett villebråd jagas
men ingen kan få honom fatt.
Och när det börjar att dagas
då räknar han över sin skatt.

Han lever av storstadens överflöd.
Kämpar liksom de andra för att få pengar till bröd.
När nästa dags morgon åter gryr
han trött sina steg mot hemmet styr.
Dagens ljus han flyr. (Skr)

Vid gathörnet där, ses gatans hetär
hon bjuder sig själv ut åt männen.
Hon är blott ett barn ett samhällets skarn
innässlut i njutningens garn.

Nu känslornas tid har förrunnit
och leendet har frusit bort.
När morgonen gryr hon försvunnit.
Nattfjärilens liv är så kort.

Hon lever av storstadens överflöd.
Kämpar liksom de andra för att få pengar till bröd.
När nästa dags morgon åter gryr.
Hon trött sina steg mot hemmet styr.
Dagens ljus hon flyr.

FJÄRILEN OCH BLOMMAN...

Där växte upp i dalens famn
en liten blomma utan namn.
Bland alla dalens blommor små,
hon skönast var ändå.

Till henne kom en fjäril glad
att kyssa blomman få han båd.
Och blomman upp sitt öga slog.
Hon rodnade och log.

Ack liten fjäril bliv hos mig
ty då får blomman liv för dig.
Men flyr du bort skall blomman dö.
bli kall som vinterns snö.

Men fjärilns kärlek blev så kort
Till andra blommor flög han bort.
Och blomman ned sitt öga slog.
Hon visnade och dog.

.....

50
RALLAREVISA.

Vid stranden av Ångermanälven nog säg
En arbetarskara de bygga en väg.
Bland djupaste dalar bland ängar och skog
där finner man arbete nog.

I regn och i dimma och solsken så hett
står rallarena kinder som pärlor av svett.
De jaga varandra likt virvlande vind
och dränker hans panna och kind.

Och visste ni herrar och mäktige män
vad rallaren sliter ni blev deras vän.
Men eder natur är av näcken besatt
att tadla oss dagar och natt.

Ni herrar får sova i stugor och slott
men sova i lador är rallarens lott.
Har blott några halmstrå att lägga sig på
och sova så natten får gå.

Nog kärlek till kvinnor där bor i vårt bröst
men flaskan och glaset är rallarens tröst.
Men vi måste kämpa att ej lida nöd
tillarbete liv eller död.

.....

PETTER JÖNSSON HAN SÅG I FÄDERNESLANDET.

Och Petter Jönsson han såg i Fäderneslandet
att ämbetsmännen förstört det Nordiska landet
Då blev han ledsen och tänkte jækeln anamma
jag tror jag kilar iväg och det med detsamma.

Trall la la la la la la la la
Hopp fadder! å nej faddera
Tjo fadderideralla
Alla ska me å tralla.

Han tog sin plunta o.s.v.
.....

X Sjömansvisa. *sid 49*

Sjöman är jag, dräkten den är silten
Fattig enkel här på däck jag står.
Hyran nar jag fastän den är liten
Blir väl större kanske om ett år.

Men på stranden står en fager tärna
Ewig tro och kärlek honom svär.
Ty sin sjöman älskar hon så gärna
men till andra säger hon så här.

Ingen adelsherre vill jag svara
med mitt ja och honom bliva huld.
Nej min sjöman vill jag trogen vara.
Kärleken den lever utan guld.

Nu en sjöman bort till skeppet hastar
sen han tagit ömt farväl av mön.
Avskedskyssen han till henne kastar
och så vaggar skeppet utåt sjön.